

การทำน้ำแช่แข็งจากโค

DEEP FROZEN SEMEN PROCESSING IN CATTLE

เลขหมู่.....	027306
เลขทะเบียน.....	
วัน เดือน ปี.....	12 04 2538

โดย

นาย ทศพล ทับแสง

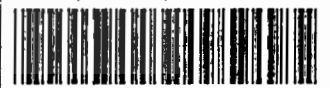
ปศุศาสตร์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านสัตวศาสตร์และสัตวแพทยศาสตร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาสัตวศาสตร์เกษตร

คณะสัตวศาสตร์อุตสาหกรรม

ห้องสมุด คณะวิทยาศาสตร์ สจล.

A027906

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาความย่อปัญหาพิเศษ

นาย ทศพล ทับแสง

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ชื่อเรื่อง วัตต์ทัศน์ประกอบการสอน การผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

VIDEO FOR TEACHING : DEEP FROZEN SEMEN PROCESSING IN CATTLE

การจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนประกอบวิชาการคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม ระดับ ปวส. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนและทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะทราบขั้นตอนใน การผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค ที่ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้จริง

ในการผลิตวัตต์ทัศน์ เริ่มด้วยการค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโคจากนั้นจึงนำมา เขียนเป็นคำบรรยายโดยคำบรรยายที่ได้มีหัวข้อดังนี้

1. การรีดเก็บน้ำเชื้อ
2. การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ
3. การบรรจุน้ำเชื้อ
4. การเก็บรักษาน้ำเชื้อ

หลังจากได้คำบรรยายแล้วจึงดำเนินการถ่ายภาพและทำการตัดต่อภาพตามทีละรูปไว้ในคำบรรยาย ทำการถ่ายภาพที่ศูนย์วิจัยการผสมเทียมปทุมธานีและขอนแก่น

ผลจากการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ได้วัตต์ทัศน์ เรื่องการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาการคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนมซึ่งมีความยาว 18 นาที และ รูปเล่มปัญหาพิเศษ 1 เล่ม

ปัญหาและข้อเสนอนี้ ที่เกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษเกี่ยวกับการผลิตสื่อประเภทวัตต์โอ หึ่งเป็นปัญหาที่ผู้จัดทำพบ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจ ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ เทคนิคการถ่ายทำ เทคนิคการตัดต่อภาพและประสบการณ์ของผู้จัดทำ ซึ่งจะทำให้การทำงานแล้วซ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉะนั้นผู้ที่สนใจที่จะผลิตสื่อด้านนี้ ต้องศึกษาวิธีการถ่ายทำและวิธีการตัดต่อภาพให้มีความชำนาญและเลือกทำในหัวข้อเรื่องที่ตนเองมีความถนัดหากการทำงานประสบปัญหารีบปรึกษาอาจารย์หรือผู้ที่มีความชำนาญงาน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการทำงาน ตามจุดประสงค์ที่วางเอาไว้ได้ทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยได้รับความช่วยเหลือจากคณาจารย์หลายท่านผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์สมจิตต์ กล้ากลิ่น และท่านอาจารย์โอวาท พูลศิริ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของปัญหาพิเศษและให้ความช่วยเหลือที่ติดต่อมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ราตรี ไชยคำภา อาจารย์ประภาศิริ ใจผ่อง อาจารย์ประยุณ ตะโนนทอง ที่อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์

ขอขอบพระคุณ คุณวิชวินทร์ คงพิบูลย์ เจ้าหน้าที่ห้องโสตทัศนศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือตลอดมา

ขอขอบพระคุณ สัตว์แพทย์ วันชัย เมืองสมบูรณ์กุล ที่ให้คำแนะนำพร้อมกับการประเมินคุณภาพของวัดทัศนและ เจ้าหน้าที่ ศูนย์วิจัยการผสมเทียมขอนแก่นและปทุมธานีทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการถ่ายทำวิดีโอ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจและทุนทรัพย์ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ และทุกๆท่านที่ให้ความช่วยเหลือโดยที่ไม่ได้กล่าวชื่อมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ทศพล ทับแสง

ตุลาคม 2537

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อการสอน	4
2.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตน้ำเชื้อ แฉ่แห้งจากโค	14
3. วิธีการสร้างอุปกรณ์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5	อุปกรณ์และขั้นตอนการดำเนินการ	66
3.6	การประเมินคุณภาพวิดีโอ	67

4. สรุปและข้อเสนอแนะ

4.1	สรุปผล	72
4.2	ปัญหาที่พบ	72
4.3	ข้อเสนอแนะ	73

เอกสารอ้างอิง

74

ภาคผนวก

76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่		หน้า
1	แสดงผลสรุปการประเมินผล	69
2	แสดงผลการประเมินคุณภาพด้านเทคโนโลยี	70
3	แสดงผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา	71

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การสื่อความหมายในกระบวนการเรียนการสอนถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญมาก เพราะการสื่อความหมายเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และทัศนคติจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มของบุคคลเพื่อให้ได้รับรู้ในสิ่งที่ถ่ายทอดมา ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว การถ่ายทอดความรู้ที่นั้นจะต้องถ่ายทอดในลักษณะเปลี่ยนสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และสามารถประหยัดเวลาที่ใช้ในการสื่อความหมายได้ ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การผลิตอบกรณ์ประกอบการสอนซึ่งจะมีหลายรูปแบบตั้งแต่ของจริงไปจนถึงการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของจริงจะเป็นสื่อที่ให้ผลดีที่สุด แต่ในบางครั้งของจริงจะหาไม่ได้ เพราะไม่ตรงกับเวลาหรือฤดูกาลและบางครั้งของจริงนี้มีราคาแพงด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องหาวิธีถ่ายทอดความรู้ใกล้เคียงกับวิธีการนำของจริงมาศึกษาให้ได้มากที่สุดจึงได้มีการผลิตอบกรณ์ประกอบการสอนในรูปแบบของภาพถ่าย ภาพวาด แผ่นโปสเตอร์ สไลด์และวิดีโอ ซึ่งวิดีโอมีลักษณะใกล้เคียงของจริงคือ สามารถถ่ายทำจากของจริง การแสดงจริงได้เห็นภาพและเสียงไปพร้อม ๆ กัน จะทำให้ผู้รับรู้หรือผู้เรียนสามารถเข้าใจในรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่ศึกษาจากวิดีโอได้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่ง ๆ ขึ้น

ในการเรียนการสอนวิชา ส.ก.ช. 622 การคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในหัวข้อเรื่อง วิธีการผสมพันธุ์ที่ไดกล่าวถึง เรื่องการผสมเทียมนี้จะต้องมีการจัดเก็บน้ำเชื้อจากตัวพ่อพันธุ์ที่มีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำเชื้อ การเก็บรักษาน้ำเชื้อไว้เพื่อที่จะได้นำน้ำเชื้อที่ตีไว้ใช้ในการขยายพันธุ์โอกาสต่อไป โดยการทำเป็นน้ำเชื้อแช่แข็ง (frozen semen) ซึ่งในการทำหากเตรียมอุปกรณ์โดยใช้ของจริงจะทำให้สิ้นเปลืองเวลาและอุปกรณ์ที่ใช้มีราคาแพงจึงจำเป็นต้องมีการผลิตอบกรณ์ประกอบการ

สอนประเภทวิดีโอ เพื่อให้ประกอบในการเรียน เรื่อง การทำน้ำเชื่อมแข็งจากโคเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้ทราบขั้นตอนวิธีการทำได้อย่างถูกต้อง และนำเอาความรู้วิธีการปฏิบัติไปใช้เป็นพื้นฐานการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตวีดิทัศน์ เรื่องการทำน้ำเชื่อมแข็งจากโค ซึ่งใช้เป็นสื่อประกอบการสอนวิชา การคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของวีดิทัศน์

ขอบเขตของปัญหา

ผลิตวีดิทัศน์ เรื่องการทำน้ำเชื่อมแข็งจากโคนม ประกอบการสอนวิชา การคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

1. การวัดเก็บน้ำเชื้อโดยการใช้ช่องคลอดประดิษฐ์
2. การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยคือ
  - 2.1 การตรวจสอบคุณภาพด้วยตาเปล่า (macroscopic evaluation)

ลักษณะที่ตรวจสอบมีดังนี้

    - ก. ปริมาตร
    - ข. สิ่งแปลกปลอม
    - ค. ความหนาแน่น
    - ง. ความเหนียว
    - จ. สี
  - 2.2 การตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์ (microscopic evaluation)

การตรวจสอบแบบนี้ จะเป็นการบอกคุณภาพน้ำเชื้ออย่างละเอียดลักษณะที่ตรวจมีดังนี้

    - ก. การเคลื่อนที่หมุน
    - ข. การเคลื่อนที่รายตัว
    - ค. ความเร็วขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบรรจุน้ำเชื้อด้วยเครื่องบรรจุอัตโนมัติ
4. การเก็บรักษาน้ำเชื้อในถังไนโตรเจนเหลว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนเรื่องการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค
2. ได้ความรู้และประสบการณ์ในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้เป็นอย่างดี (กิดานันท์ มลิทอง. 2536, หน้า 75)

สื่อการสอนหมายถึง สิ่งใดก็ตามซึ่งเป็นตัวกลางในการความรู้ไปสู่ผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี (วาสนา ชาวหา. 2532, หน้า 8)

สรุปได้ว่าสื่อการสอนหมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ใช้เป็นตัวกลางในการนำความรู้ไปสู่กลุ่มผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่วางไว้

คุณค่าของสื่อการเรียนการสอน (นิพนธ์ ศุภปรีดี. 2528, หน้า 19-20 อ้างถึง Jamess.Kinder, 1959 : 42-45) มีความเห็นว่า

1. โสตทัศนวัสดุการสอนสามารถเอาชนะข้อจำกัด เรื่องความแตกต่างกัน ของประสบการณ์ดั้งเดิมของผู้เรียนคือ เมื่อใช้ เป็นสื่อการเรียนการสอนแล้วจะช่วยให้เด็กมีประสบการณ์เดิมต่างกัน เข้าใจได้ใกล้เคียงกัน
2. ขจัดปัญหาเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ ประสบการณ์ตรงบางอย่างหรือการเรียนรู้อื่นๆ
3. ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและสังคม
4. สื่อการเรียนการสอนทำให้เด็กมีความคิดรวบยอดเป็นอย่างดีเดียวกัน
5. ทำให้เด็กมีวินัยภาพเริ่มแรกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์
6. เป็นการสร้างแรงจูงใจและเร้าความสนใจ
7. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จากประสบการณ์สู่เกมธรรมชาติ

สื่อจำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (สุรชัย สิกขานันท์. ม.ป.ป., หน้า 1-5)

1. วัสดุสามมิติ ได้แก่ ของจริง ของทดลอง ของตัวอย่าง เป็นต้น
2. วัสดุสองมิติ แบ่งเป็น ๓ ประเภทย่อย ๆ คือ
  - 2.1 วัสดุสองมิติที่บ่งแสงได้แก่ ภาพวาด แผนภูมิ แผ่นเพลิกนและการ์ตูน เป็นต้น
  - 2.2 วัสดุสองมิติที่โปร่งแสงได้แก่ สไลด์ นิล์มสตริป แผ่นภาพโปร่งใส เป็นต้น
  - 2.3 วัสดุสองมิติเคลื่อนไหวที่โปร่งแสงได้แก่ ภาพยนตร์ในรูปแบบต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ วัสดุที่ใช้กับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่นภาพ
แสงเทปภาพโทรทัศน์ วัสดุโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ

วรรณา เจียมทะวงษ์ (2528 หน้า 1) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนว่า
สื่อการสอนหมายถึง สิ่งที่ใช้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติให้แก่ผู้
เรียน หรือให้ผู้เรียนได้เรียนตามวัตถุประสงค์ สื่อการสอนที่ดีย่อมช่วยให้การเรียนบรรลุ
เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
2. มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน
3. มีความเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนการสอน
4. มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการใช้สื่อ

นิพนธ์ ศุภปรีดี (2524, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของ โสตทัศนอุปกรณ์
ไว้ว่า "โสตทัศนอุปกรณ์ คือ โสตทัศนวัสดุที่จะนำมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอนด้วยตัวเองเพียง
อย่างเดียวไม่ได้จะต้องมีโสตทัศนวัสดุอย่างอื่นมาประกอบจึงจะเป็นอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ เช่น
เครื่องฉายสไลด์จะแสดงภาพบนจอได้ก็ต่อเมื่อมีแผ่นภาพสไลด์มาฉายไว้ด้วย ซึ่งผิดกับ
โสตทัศนวัสดุประเภทรูปภาพที่สามารถแสดงภาพได้โดยไม่ต้องอาศัยวัสดุอย่างอื่นเข้ามาประ
กอบเหมือนกับวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง สไลด์ สิ่งเหล่านี้เรียกว่า
โสตทัศนอุปกรณ์"

วารินทร์ รัตมพิพรหม (2531 หน้า 131) กล่าวถึงวิดีโอว่าวิดีโอ Portable
video ระบบส่งสัญญาณที่ไม่ต้องใช้สาย และไม่ต้องออกอากาศ คือ วิดีโอ กระทบ่าหัว
หรือวิดีโอตั้งโต๊ะซึ่งสามารถที่จะเล่นย้อนกลับได้ และเปิดดูรายการเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ
รูปแบบการบันทึกวิดีโอในปัจจุบันเป็นที่นิยมกันก็คือ วิดีโอคาสเซต Videocassette และ
วิดีโอดีสก์ Video disc

วิรุณีห์ สิลลาพฤทธิ (2521, หน้า 33-34) ได้เขียนถึงความมุ่งหมายในการใช้
โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนไว้ว่า

1. เพื่อสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้นในความคิดของผู้เรียนและ ให้เด็กได้รับ
ประสบการณ์ตรงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อสร้างความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้เป็นเวลานาน
4. นำสิ่งที่เป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ ในโลกมาสู่ห้องเรียนได้มากขึ้น
5. สร้างรากฐานที่ค้ำถ่วงความคิดของนักเรียน
6. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งขึ้น
7. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีของนักเรียน
8. เป็นเครื่องมือสำหรับทบทวน สรุป และทำให้วิชาสัมพันธ์กันไป
9. สร้างเสริมกิจกรรมที่แปลกออกไปและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน

วิดีโอคาสเซต

การบันทึกภาพด้วยวิดีโอเทปที่เป็นเทปแม่เหล็ก (Magnetic tape) แบบเดียวกับเทปเสียงนั้น อาจจะเป็นม้วนหรือตลับเทปก็ได้ และที่นิยมกันมาก่อนก็คือ ตลับเทปหรือวิดีโอคาสเซต ซึ่งที่ใช้ในการศึกษาทั่วไปก็คือ ขนาด 3/4 นิ้ว โดยเริ่มแนะนำกันครั้งแรกในระบบ U-matic ของ sony เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1970 แต่ในปัจจุบันหันมานิยมวิดีโอคาสเซตระบบ VHS (video home system) ซึ่งมีขนาดเทป 1/2 นิ้วและระบบ Betamax ของ sony แต่ทั้งสองระบบนี้ ใช้เล่นด้วยเครื่องเล่นวิดีโอด้วยกันไม่ได้ ปรากฏว่า VHS เป็นที่นิยมใช้กันมากกว่า Betamax

ในปี 1984 บริษัท Kodak ได้แนะนำตลาดด้วยวิดีโอคาสเซตขนาดเทป 8 มม. ซึ่งมีกล้องถ่ายภาพวิดีโอ และเครื่องบันทึกภาพรวมอยู่ในหน่วยเดียวกัน มีน้ำหนักเพียง 5 ปอนด์ (ซึ่งคาดว่าอาจเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะมีความสะดวกในการถ่ายทำ การเคลื่อนย้ายและราคาถูกลงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับระบบอื่น

วิดีโอดีस्क

ระบบนี้จะบันทึกภาพ และเสียงบนแผ่นพลาสติก แทนที่จะเป็นการบันทึกลงเทปแม่เหล็กวิดีโอดีस्कสามารถที่จะบรรจุข้อมูลไว้ได้เป็นจำนวนมาก เช่น เก็บบรรจุภาพได้ถึง 54,000 ภาพในแต่ละด้านของวิดีโอดีस्कก็ยังคงต่อเชื่อมโยงไปยังคอมพิวเตอร์ Micro processor ที่มีหน่วยเก็บความจำไว้ได้จึงทำให้สามารถทำโปรแกรมการสอนได้เป็นลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Interactive video คุณสมบัติเฉพาะของวิดีโอคั่น เป็นสาเหตุให้จัดทำเป็นแผ่นวิดีโอคั่นได้เป็นจำนวนมากราคาเฉลี่ยแต่ละแผ่นจึงถูกลง เป็นที่คาดหมายกันว่า จะได้นำเอามาใช้เป็นโทรทัศน์เพื่อการสอนมากขึ้นในอนาคต แต่ที่มีปัญหาในปัจจุบันก็คือ หลังจากที่ได้มีวิดีโอคั่นเผยแพร่ในท้องตลาดในปี 1980 แล้วระบบในการผลิตวิดีโอคั่นก็มี 2 ระบบ ซึ่งใช้ร่วมกันไม่ได้คือ ระบบ Optical type ที่ใช้แสงเลเซอร์ผ่านแผ่น วิดีโอคั่นในการ Record และ Play ส่วนระบบ Capacitive type ใช้แทน Pick up แบบเดียวกับเครื่องเล่นแผ่นเสียงแบบ Optical system จะมีความทนทานกว่า แต่แบบ Capacitive system นั้นสะดวกและมีราคาถูกอย่างไรก็ตาม แบบ Optical system เป็นที่นิยมกันมากกว่า Interactive video ที่เชื่อมโยงเครื่องวิดีโอคั่น กับคอมพิวเตอร์ ทำให้สามารถค้นหาภาพที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและยังสามารถทำให้หยุดภาพ และทำให้ภาพเคลื่อนไหวช้า (Slow motion) ได้ด้วยจึงช่วยในการใช้ประกอบการเรียน การสอน เช่น หยุดภาพเพื่อค้นหาคำตอบหรือคอยปฏิบัติวิธียาตอบสนองของผู้เรียนแล้วจึงดูภาพต่อไป อุปสรรคในการใช้ Interactive video ก็คือ ราคาที่สูงมากในปัจจุบัน

อนันต์ธนา อังกินันท์ (2532 หน้า 87) ได้กล่าวเกี่ยวกับเครื่องวิดีโอเทปว่า เครื่องวิดีโอเทป (video tape) ใช้บันทึกภาพเหมือน ถ่ายภาพยนตร์และขณะเดียวกันใช้ บันทึกเสียงเหมือนเครื่องเทป แต่เป็นลักษณะเหมือนคาสเซต มากกว่าเทปม้วนใหญ่ ๆ สามารถบันทึกภาพในเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้และนำมาฉายเมื่อต้องการชม เครื่องวิดีโอเทป สามารถเล่นได้ทั้งขาวดำ และ สี ส่วนเครื่องบันทึกภาพเหมือนเครื่องถ่ายภาพยนตร์ถือติดตัวถ่ายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้และนำมาฉายได้ทันทีโดยไม่ต้องล้างเหมือนภาพยนตร์

อนันต์ธนา อังกินันท์ และ เกื้อกูล คุปรัตน์ (2530 หน้า 160-161) กล่าวว่า วิดีโอเทปเป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้บันทึกภาพและเสียงได้โดยใช้ คู่กับโทรทัศน์วงจรเปิดหรือโทรทัศน์วงจรปิด ปัจจุบันวิดีโอเทปได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งระบบสีและขาวดำขบวนการของวิดีโอเทปนั้นมีทั้งระบบที่ยุ่งยากมากในการผลิตตั้ง เช่น วิดีโอเทปตามสถานีโทรทัศน์ซึ่งมีเทปมีราคาแพงมาก และความกว้างของเทปถึง 3 นิ้ว แต่วิดีโอเทปที่ใช้กันอยู่ในวงการศึกษานั้น เรานิยมใช้วิดีโอเทปซึ่งมีความกว้างเพียง 1/2 นิ้ว เท่านั้น ซึ่งช่วยให้การบันทึกและถ่ายภาพประหยัดกว่ามากมาย ในปัจจุบันนี้ ก็สามารถใช้เทปขนาด 1/2 นิ้ว ที่บันทึกด้วยวิธีการที่ถูกต้องนำออกในรายการของสถานีโทรทัศน์ได้แล้ว ในการนำเอาวิดีโอเทปเข้ามาใช้ในวงการศึกษานั้น มีทั้งที่ผลิตและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกรายการเองและประเภทที่ซื้อเทปที่ชาวผลิตมาเป็นแผ่นแล้วนำมาเปิด หรือจากการเลือกรายการดี ๆ จากรายการโทรทัศน์เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนประโยชน์ของวิดีโออาจกล่าวได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. บันทึกรายการที่น่าสนใจจากโทรทัศน์แล้วนำมาเปิดให้นักเรียนดูในห้องเรียน โดยประกอบการสอนในวิชาต่าง ๆ
2. บันทึกรายการแสดงสด จากการบรรยายของอาจารย์ต่าง ๆ โดยบันทึกรายการเอาไว้แล้วนำมาประกาศิให้นักเรียนฟัง ตามวัน และเวลาที่กำหนดให้
3. บันทึกบทเรียนเป็นโปรแกรม โดยใช้คู่กับคู่มือการสอนในวิชาต่าง ๆ นำมาสอนโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษา มีโอกาสได้ฝึกทักษะในช่วงเวลาที่เหมาะสม
4. ใช้ประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีความประสงค์ ที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองก็สามารถใช้บริการจากห้องสมุดได้ เป็นต้น

อนันต์สนา อังกินันท์ และเกอกูล คุปรัตน์ (2530 หน้า 76) กล่าวถึงเทปบันทึกภาพว่า เทปบันทึกภาพ (Video tape) บันทึกภาพและเสียงไว้ในเส้นเทปในรูปคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าและสามารถลบ และบันทึกได้ใหม่ เหมือนเทปบันทึกเสียง และยังมีทั้งชนิดม้วนตลับ (Cassette) และกล่อง (Cartridge) เช่นเดียวกับคาสเซต นอกเหนือจากลักษณะดังกล่าว การบันทึกภาพโทรทัศน์ยังทำในรูปของแผ่นบันทึกภาพ (Video disc) เทปบันทึกภาพประหยัดเวลาในการผลิตกว่าสื่ออื่นในประเภทเดียวกัน เนื่องจากสามารถเห็นผลผลิตได้ตลอดเวลา และสามารถนำรายการที่บันทึกไว้มาใช้ได้ทันที ภาพยนตร์หรือภาพถ่ายอื่น ๆ ต้องใช้ขบวนการห้องมืด ซึ่งใช้เวลาอีกมากจึงจะนำมาใช้ได้

ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ (2528 หน้า 3) ได้เขียนเกี่ยวกับวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาว่าการนำเอาวิดีโอเทปมาเสริมในโรงเรียนนั้นครูจะต้องเลือกใช้วิดีโอเทปให้ถูกต้องกล่าวคือ การสร้างวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา นั้น สร้างได้เป็น 2 แบบ คือ เป็นวิดีโอเทปเพื่อการเรียนการสอนโดยตรง (Instructional Television TV) ซึ่งเป็นวิดีโอเทปใช้แทนการสอนของครูได้ และวิดีโอเทปเพื่อการศึกษากว้าง (Educational Television TV) เป็นการนำวิดีโอเทปเพื่อเสริมความรู้ทั่วไปกับบทเรียนหรือการเรียนเพื่อความรอบรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิดีโอเทปเพื่อการเรียนการสอนนี้ สามารถใช้สื่อนแทนครูได้ในกรณีที่ไม่มีครู ไม่พอหรือมีผู้เรียนจำนวนมากหรือเป็นการออกอากาศไปยังพื้นที่ไกล ๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้สื่อนควบคู่กับครูเพื่อแสดง เรื่องราวซึ่งจะดีกว่าการอธิบายหรือการสาธิตของครูรวมทั้ง บางช่วงที่จำเป็นต้องนำประสบการณ์โลกภายนอกเข้ามาเสริมในบทเรียน วิดีโอเทปจะทำหน้าที่ได้ดีมาก วิดีโอเทปเป็นที่ยอมรับแล้วว่าสามารถสอนได้ดีในเนื้อหาที่เป็นหลักการ (Principles) ความคิดรวบยอด (Concepts) และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นอกจากนี้วีดิโอเทป ยังสามารถสาธิตเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติ ขบวนการกิจกรรมและแสดงขั้นตอนการทำงานด้วยมือเพื่อให้เกิดทักษะได้ผลไม่ต่างจากการสาธิตด้วยครูผู้สอนเลย ดังนั้นวิดีโอเทปจึงเป็นกลวิธีใหม่ ในการเรียนการสอนในอนาคตอันใกล้

อนันต์ชนา อังกินันท์ และเกอกูล คุปรัตน์ (2530 หน้า 190-191) ได้กล่าวถึงบทบาทของวิดีโอเทปที่มีต่อการศึกษาว่าปัจจุบันเครื่องเทปโทรทัศน์ทั้งแบบม้วน และแบบ คาสเซต ได้กลายเป็นแหล่งความรู้ของ อาจารย์ และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย และ วิทยาลัยต่าง ๆ โดยเฉพาะวิทยาลัยครู ได้ตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของการ ใช้เครื่องวิดีโอเทปเป็นอย่างดี ทางด้านการศึกษาอาจารย์ก็สามารถนำเอาเครื่องวิดีโอ เทปไปใช้ได้ทุก ๆ ห้องเรียน และในหลาย ๆ ลักษณะด้วยกันพอแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. บันทึกการสาธิต ในการสาธิตการสอนจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียเวลา จึงจัดทำเป็นวิดีโอเทปเอาไว้ เมื่อต้องการใช้ ก็นำออกมาใช้ได้ทันที
2. บันทึกกิจกรรมของนักเรียน ในกรณีที่กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ของนักเรียนจำเป็นต้องลงทุนมาก อาจบันทึกเป็นวิดีโอเทปเอาไว้ เพื่อให้นักเรียนรุ่นต่อ ๆ ไป ได้นำเอาไปเป็นตัวอย่าง และนำไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป
3. บันทึกการสอนของครูเองมีข้อดีหลายอย่างเช่นจะได้ไม่ต้องสอนเรื่องเดิมซ้ำกับนักเรียนหลาย ๆ กลุ่มให้นักเรียนนำไปเป็นตัวอย่างเป็นต้นทำให้นักศึกษาได้ปรับปรุงงานฝึกสอนของนักศึกษาให้ดีขึ้น
4. บันทึกเรื่องราวของโรงเรียน เช่น บันทึกเก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์ บันทึกเพื่อการประชาสัมพันธ์
5. บันทึกเทคนิคการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องกลึง เครื่องเจาะ
6. บันทึกรายการเพื่อการศึกษานิเทศเช่น เชิญวิทยากรภายนอก เข้ามาพูดใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียน

ระบบการบันทึกเทปโทรทัศน์นี้ ได้มีผู้นำมาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง และแพร่หลายมีแนวโน้มที่จะใช้เทปโทรทัศน์มากขึ้นตามลำดับ เทปโทรทัศน์ได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนเราไม่ว่าจะเป็นด้านการบิน เกษตรกรรม ธุรกิจ และด้านการศึกษา

ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ (2528 หน้า 3) ได้กล่าวถึงการใช้โทรทัศน์ และวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาว่า ในแวดวงการศึกษาในปัจจุบัน จะพบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ครูไม่มีทักษะการสอนที่ดี ขาดความรู้ และความรอบรู้ที่เหมาะสม นักเรียนมีจำนวนที่มากเกินไปรวมทั้ง นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันมาก มีเด็กปัญญาอ่อน เด็กเรียนช้า เด็กปรีชาญาณ เด็กข้างเผือกในป่า เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่สามารถนำโทรทัศน์และวิดีโอเทปมาช่วยได้โดยไม่ยากนัก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทปโทรทัศน์ หรือวิดีโอเทปนั้น

1. มีประสิทธิภาพในการสื่อสารสูง มีทั้งภาพ และเสียงในเวลาเดียวกัน
2. สามารถต่อขยายให้นักเรียนดูครั้งละหลาย ๆ คนได้ กล่าวคือ สามารถให้ดูครั้งละมาก ๆ ถึงพันคนได้
3. สามารถดูภาพนิ่งบางจุดหรือดูซ้ำอีกหรือดูภาพช้าโดยไม่ทำให้เนื้อเรื่องเสียไป
4. ใช้ประกอบการเรียนเสริมซ่อมเสริม Remedial รายบุคคลหรือรายกลุ่มใช้ได้ทั้งผู้เรียนช้าหรือผู้ที่เรียนเร็ว โดยให้เรียนไปตามความสามารถของบุคคลได้
5. ใช้ในการฝึกทักษะการแสดง หรือการสอน Microteaching ของครูได้
6. ครูสามารถสร้างวิดีโอเทปขึ้นเอง เพื่อให้ได้วิดีโอเทปการศึกษาตามที่ครูต้องการได้ไม่ยากนัก

พรรณพิมล กุลบุญ (2523 หน้า 19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทปบันทึกภาพไว้ดังนี้

1. สามารถผลิตรายการไว้ได้ล่วงหน้า โดยจัดทำในเวลาที่ยู่เกี่ยวข้องกับรายการทุกคนสะดวกที่สุด แทนที่จะออกอากาศเป็นรายการสด
2. เมื่อบันทึกรายการลงบนเทปบันทึกภาพแล้ว สามารถเปิดชมได้ทันที หรืออาจนำมาเปิดภายหลังในเวลาที่ยู่ชมสะดวกที่สุด
3. สามารถบันทึกรายการได้หลายม้วนเพื่อจำหน่ายหรือว่าแจกไปตามที่ต่าง ๆ
4. เทปบันทึกภาพที่บันทึกรายการแล้วสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานในการอ้างอิง และเพื่อการศึกษาได้ตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ใช้บันทึกรายการแต่ละตอน หรือแต่ละส่วนของรายการทั้งหมด ต้องบันทึกใน เวลาต่าง ๆ กัน รายการที่บันทึกทั้งหมดนี้จะมีการติดต่อภายหลัง

การวางแผนเพื่อสร้างบทเรียนวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาที่มีความจำเป็นจำนวนมาก ไพโรจน์ ตีรณนากุล และนิพนธ์ ศุภศรี (2528, หน้า 76-78) ได้กล่าวถึงขั้นตอนใน การสร้างบทเรียนหรือผลิตรายการโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน
2. รวบรวมข้อมูลและเอกสาร
3. คัดเลือกข้อมูลและเอกสาร
4. เขียนบทโทรทัศน์
5. เตรียมบันทึกเทปโทรทัศน์
6. งานศิลป์
7. เตรียมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต การทดลอง
8. บันทึกโทรทัศน์
9. การติดต่อ
10. การบันทึกเสียง
11. การตรวจแก้ไขก่อนนำไปใช้
12. นำรายการไปใช้
13. ประเมินผลรายการ

รูปแบบของรายการบทเรียนวิดีโอเทปหรือรายการโทรทัศน์

ในการสร้างบทเรียนวิดีโอเทปหรือผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาหรือ เพื่อการสอนนั้น มิได้หมายถึงการต้องมีครูโทรทัศน์ออกมาสอนและใช้กล้องโทรทัศน์จับภาพ เท่านั้น ดังที่มีผู้กล่าวว่า "การสอนที่ดีคือ การสอนที่ผู้เรียนไม่รู้สึกกำลังโดนสอนอยู่" ผู้ผลิตรายการจึงต้องคำนึงถึงรูปแบบรายการที่จะช่วยในการสื่อสารเนื้อหาวิชาไปยังผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงรูปแบบของรายการโทรทัศน์ ไว้ต่าง ๆ กัน

วสันต์ อติศัพท์ (2528, หน้า 203) เสนอว่ารูปแบบของรายการโทรทัศน์มีดังนี้

1. รายการสอนตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รายการสถานภาพจำลอง
3. รายการทนายปัญหา
4. รายการสารคดี
5. รายการสารคดี
6. รายการสอนแบบจุลภาค
7. รายการข่าว
8. รายการดนตรีและร่ายรำ
9. รายการสัมภาษณ์
10. รายการละคร
11. รายการแมกกาซีน

วชิ รัตวงศ์ (2514, หน้า 7) ได้ให้รายละเอียดว่า เทปบันทึกภาพซึ่งในอดีตเคยมีราคาค่อนข้างสูง แต่ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงและวิวัฒนาการทั้งในด้านราคาและคุณภาพให้เหมาะสมกับการใช้งานในวงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและวงการบิน เป็นอุปกรณ์ที่สะดวกในการจะนำรายการที่ได้บันทึกไว้มาเสนอได้ทันที และคุณภาพของภาพที่เก็บไว้ในเทปบันทึกภาพ เมื่อนำมาใช้หลายครั้งก็ยังคงอยู่ในสภาพดี

เทปบันทึกภาพรายการใดแล้ว เมื่อไม่ต้องการใช้รายการนั้นแล้วก็สามารถที่จะลบเทปออกได้แล้วบันทึกรายการอื่นต่อไป ในขณะที่เดียวกันเทปบันทึกภาพยังสามารถแลกเปลี่ยนรายการแสดงหรือรายการสอนทางโทรทัศน์ที่บันทึกไว้ระหว่างสถานีโทรทัศน์ได้อีกด้วย

วิธีสร้างบทเรียนวิดีโอเทป

การสร้างบทเรียนวิดีโอเทปหรือการผลิตรายการโทรทัศน์ เพื่อการเรียนการสอนมีนักการศึกษาหลายท่าน อธิบายวิธีการสร้างบทเรียนในแนวที่ต่างกัน

ซิม กุมิภาค (2524, หน้า 234) ได้เสนอขั้นตอนของกราวด์และการสร้างบทเรียนโทรทัศน์ไว้ดังนี้ "ต้องมีการสำรวจว่ามีความจำเป็น ความต้องการอย่างไร วางรูปแบบรายการจัดงบประมาณเตรียมงานทางด้านกราฟิกอนตร์ โทรทัศน์ การติดต่อ การเลือกผู้แสดง การซักซ้อมบทโทรทัศน์ การบันทึกภาพ การส่งภาพ แสดงประเมินผล"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

พีรศักดิ์ สุทธิโยธิน (2530) ตัวอสุจิ (spermatozoa) ตัวอสุจิเป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศผู้ที่ปะปนอยู่ในน้ำเชื้อสร้างขึ้นมาจากท่อสร้างน้ำเชื้อหรือท่อสร้างอสุจิ (seminiferous tubule) ที่อยู่ในอัณฑะ ตัวอสุจิมักจะแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนหัว และส่วนหางจะทำหน้าที่ในการเคลื่อนไหวส่วนหัวมีพวกโครมาติน (chromatin) อยู่ทำหน้าที่สำคัญในการผสมกับไข่

น้ำเชื้อคือ ของเหลวที่หลั่งออกมาจากองคชาตของสัตว์เพศผู้ในขณะที่กำลังทำการผสมพันธุ์หรือขณะที่ทำการรัดเก็บน้ำเชื้อโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม น้ำเชื้อที่หลั่งออกจากองคชาตนั้นไม่ว่าจะหลั่งด้วยวิธีใดก็ตามจะประกอบไปด้วยตัวอสุจิและเซมินอลพลาสมา (seminal plasma) ซึ่งเป็นของเหลวอยู่ล้อมรอบตัวอสุจิให้ตัวอสุจิแขวนลอยอยู่ ตัวอสุจิที่หลั่งออกมาพร้อมกับน้ำเชื้อนั้นสร้างมาจากอัณฑะ ส่วนเซมินอลพลาสมาหลั่งมาจากอัณฑะและต่อมลำรองต่าง ๆ

พีรศักดิ์ สุทธิโยธิน (2530 หน้า 192) น้ำเชื้อแช่แข็งหรือน้ำเชื้อแข็ง (frozen semen) คือ น้ำเชื้อของสัตว์ที่นำมาเก็บไว้ในสภาพเย็นจัดจนแข็ง เพื่อให้เก็บรักษาสภาพไว้ใช้ได้นานซึ่งเริ่มมาจากการที่ได้พบว่าสามารถเก็บน้ำเชื้อไว้ได้ในสภาพเย็น และตัวอสุจิยังคงมีความสามารถในการผสมติดหลังจากอุณหภูมิน้ำเชื้ออีกครั้งหนึ่ง ข้อสำคัญที่ควรตระหนักคือน้ำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญต่อสิ่งมีชีวิตซึ่งใช้ในการลำเลียงสารประกอบที่จำเป็นอื่น ๆ น้ำที่บริสุทธิ์จะมีจุดเยือกแข็งที่ 0 องศาเซลเซียส ในขณะที่น้ำในร่างกายก็มีสารต่าง ๆ หรือไอออนต่าง ๆ ปะปนอยู่ ทำให้จุดเยือกแข็งต่ำลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสารที่ผสมอยู่และความเข้มข้นของสารนั้น เมื่อน้ำในสารละลายนั้นถูกทำให้เย็นลงจนแข็ง น้ำจะแยกตัวออกมาจากสารละลายและแข็งตัวเป็นเกล็ดทิ้งให้สารละลายมีความเข้มข้นเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีแรงดันออสโมติกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดอันตรายต่อเซลล์ได้ ดังนั้นเมื่อนำน้ำเชื้อมาทำให้เย็นจนถึงจุดเยือกแข็งก็จะเกิดอันตรายต่อตัวอสุจิได้ พบว่าเมื่อเติมกลีเซอรอลลงไปในส่วนเวจิองน้ำเชื้อแล้วนำน้ำเชื้อไปเวจิองก่อนที่จะทำการลดอุณหภูมิจะทำให้ลดอันตรายลงได้ ดังนั้นต่อมาจึงสามารถพัฒนาการแช่แข็งน้ำเชื้อเพื่อใช้ในการเก็บรักษาต่อไป

ในปัจจุบันนิยมเก็บรักษาน้ำเชื้อไว้ให้อยู่ในสภาพแช่แข็งโดยใช้ในโตรเจนเหลวอุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียส ซึ่งผลการรักษาได้น้ำเชื้อที่มีประสิทธิภาพในการผสมติดหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด คณะกรรมการสวัสดิภาพกรรม สจ.จ.

จากอุณหภูมิที่ต่ำลงเรื่อยๆ ในเดือนนี้ ทั้งนี้จะมีผลกระทบต่อดวงสุริย และจะมีประสิทธิภาพต่ำลงบ้าง ในการผ่านกระบวนการขึ้นต่าง ๆ ดังนั้นในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจึงมักให้ปริมาณตัวอสุจิใน 1 โด๊ส มากกว่าน้ำเชื้อสดที่ใช้ผสมโดยปกติ

สารเจือจางน้ำเชื้อที่นิยมใช้ในการเจือจางน้ำเชื้อก่อนทำน้ำเชื้อแช่แข็ง มักมีไข่แดง นม หรือทั้ง 2 ชนิดปนกัน เป็นส่วนผสมที่สำคัญ สารอีกตัวที่นิยมเติมเข้าไปเพื่อช่วยลดอันตรายในขณะลดอุณหภูมิคือ กลีเซอรอล หลังจากทำน้ำเชื้อแช่แข็งแล้ว น้ำเชื้อจะมีความสามารถในการผสมติดมากน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การผสมสารเจือจางน้ำเชื้อ ความคงตัวของอุณหภูมิในขณะเก็บรักษา น้ำเชื้อ และกระบวนการในการละลายน้ำเชื้อก่อนทำการผสมเทียม เป็นต้น

สุจินต์ สิมารักษ์ (2526) หลักเกณฑ์ในการลดอุณหภูมิน้ำเชื้อและการละลายน้ำเชื้อ การทำน้ำเชื้อแช่แข็งและการละลายน้ำเชื้อนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงส่วนต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการผสมติดของตัวอสุจิ ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ดังกล่าว ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลนี้ได้แก่

1. ความสำคัญทางเคมีและกลไกในการทำงาน โดยปกติแล้วเมื่อนำน้ำเชื้อมาผ่านกระบวนการในการทำน้ำเชื้อแช่แข็ง จะทำให้ตัวอสุจิตายไปอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากในกระบวนการลดความเย็นลงนั้นจะทำให้หน้าที่แทรกอยู่ภายในเซลล์เกิดเป็นผลึกชั้นทำอันตรายต่อตัวอสุจิ นอกจากนี้ในช่องเเหลงที่อยู่รอบ ๆ ตัวอสุจิเมื่อได้รับความเย็นจะทำให้หน้าที่ละลายปนอยู่แยกตัวออกมาจากทั้งในเซลล์ของอสุจิและ รอบ ๆ ทำให้มีความเข้มข้นเพิ่มขึ้นและเป็นอันตรายต่อตัวอสุจิได้ กระบวนการที่เป็นอันตรายต่อตัวอสุจินี้ อาจเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้ง 2 อย่างรวมกันและเป็นสิ่งที่ยอมรับกันทั่วไปว่ามีอันตรายต่อตัวอสุจิมาก จึงควรคำนึงถึงเสมอ ในกระบวนการทำน้ำแช่แข็ง ดังนั้นเมื่อจะลดอุณหภูมิของน้ำเชื้อซึ่งจะทำให้มีการดึงน้ำออกมาจากสารละลายนั้น จำเป็นต้องมีการป้องกันกระบวนการนี้ไว้ซึ่งมีสิ่งที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับอัตราการเกิดผลึกและการดึงน้ำออกมา คือความสามารถในการเกิดผลึกของสารที่อยู่ในสารละลาย การเกิดแรงดันออสโมติก ค่าความเป็นกรดค่าของสารเจือจางน้ำเชื้อและอัตราในการลดอุณหภูมิ อัตราในการลดอุณหภูมิที่แนะนำคือในช่วงจาก 5 องศาเซลเซียสลงมาถึง-15 องศาเซลเซียส ลดลงประมาณ 0.8-3 องศาเซลเซียส/นาที และช่วงจาก-15 องศาเซลเซียสถึง -79 องศาเซลเซียส ลดลง 3-5 องศาเซลเซียส/นาที การลดอุณหภูมิในอัตรานี้จะช่วยให้มีการเกิดผลึกนอกเซลล์ของตัว

อสุจิน้อยลงมาก น้ำเชื้อที่เจือจางลงจะมีจุดเยือกแข็งขึ้นอยู่กับ ส่วนประกอบของสาร
 เจือจางน้ำเชื้อ พบว่าในสารเจือจางน้ำเชื้อที่มีส่วนประกอบที่มีความสามารถในการแตก
 ตัวให้อิออน จะมีจุดเยือกแข็งต่ำกว่าสารที่ไม่แตกตัวเมื่อพิจารณาตามน้ำหนักโมเลกุลที่
 เท่ากัน สารเจือจางน้ำเชื้อนั้นเมื่อได้รับความเย็นและอุณหภูมิลดลงเรื่อย ๆ ก็จะทำให้
 เกิดผลึกน้ำแข็งขึ้น ซึ่งจะเกิดช่วงใดขึ้นกับจุดเยือกแข็งของสารเจือจางน้ำเชื้อนั้น ในขณะที่
 ที่ความเย็นลดลงจะเกิดผลึกน้ำแข็งขึ้นนั้น จะเป็นอุณหภูมิที่ต่ำกว่าจุดเยือกแข็งปกติของน้ำ
 ที่จุดนั้นน้ำที่จะเปลี่ยนเป็นน้ำแข็งต้องคายความร้อนออกมา จึงทำให้อุณหภูมิของสารละลาย
 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในขณะที่เกิดผลึกน้ำแข็งขึ้น เมื่อน้ำในสารละลายถูกดึงออกมาเป็นน้ำแข็ง
 มากขึ้นเรื่อย ๆ สารละลายก็จะมีความเข้มข้นเพิ่มขึ้น และจุดเยือกแข็งของสารละลายก็
 เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นในกระบวนการลดความเย็น ตัวอสุจิจะสัมผัสกับสารละลายที่มีความเข้ม
 ข้นขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งถ้าสัมผัสอยู่นาน ๆ ก็จะเป็นอันตรายต่อเซลล์อสุจิได้ ในกรณีที่ลดความ
 เย็นเพื่อนำมาใช้ผสมเทียมนั้นการละลายที่เร็วว่าจะ เป็นวิธีที่ป้องกันการสัมผัสกับสารละลาย
 ที่เข้มข้นได้ดีว่าการละลายช้า ๆ การเกิดผลึกน้ำแข็งภายนอกเซลล์นี้ ครั้งหนึ่งเคยเชื่อ
 กันว่าเป็นส่วนสำคัญที่มีผลในการทำอันตรายต่อตัวอสุจิ แต่ต่อมาพบว่าจะทำอันตรายตัวอสุจิ
 ได้แต่ดูเหมือนจะไม่ใช้สิ่งที่มีบทบาทในการทำอันตรายต่อตัวอสุจิมักนัก ส่วนน้ำแข็งที่เกิดขึ้น
 ในเซลล์นั้นกลายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ตัวอสุจิตายได้ และยังพบว่าเมื่อเก็บน้ำเชื้อแช่แข็ง
 ไว้ที่อุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียส แล้วมีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิสูงขึ้น จะเกิดการสร้าง
 ผลึกใหญ่ขึ้นโดยสร้างต่อจากผลึกเล็กที่เกิดขึ้นมักเกิดที่อุณหภูมิสูงกว่า -130 องศาเซลเซียส

ในกระบวนการลดความเย็นลงนั้น เมื่อลดอุณหภูมิลงอย่างช้า ๆ ก็จะทำให้ น้ำถูก
 ดึงออกมาจากทั้งในสารละลายและในตัวอสุจิเพื่อจะกลายเป็นผลึกน้ำแข็ง ทำให้ทั้งในสาร
 ละลายและในตัวอสุจิมีความเข้มข้นเพิ่มขึ้น และตัวอสุจิสัมผัสอยู่กับสารละลายที่มีความ
 เข้มข้นสูงอยู่เป็นระยะเวลาาน ในบางครั้งจะทำให้เกิดการสูญเสียน้ำออกจากตัวอสุจิทำ
 ให้เป็นอันตรายได้ และพบว่าสารเจือจางน้ำเชื้อที่มีความเข้มข้นต่ำกว่าเซลล์ จะทำ
 ให้เกิดอันตรายต่อตัวอสุจิในกระบวนการลดความเย็น น้อยกว่าสารเจือจางน้ำเชื้อที่มีความ
 เข้มข้นเท่ากับเซลล์ ส่วนอีกทางหนึ่งเมื่อลดอุณหภูมิต่างรวดเร็วเพื่อป้องกันตัวอสุจิสัมผัส
 กับสารละลายที่เข้มข้นเป็นระยะเวลาาน เช่น การนำใส่ลงในไนโตรเจนเหลวโดยตรง
 ทำให้มีการลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็วประมาณ 200 องศาเซลเซียส/นาที่ จะทำให้ผลึกน้ำแข็ง
 เล็ก ๆ ขึ้นจำนวนมากทั้งในตัวอสุจิและโดยรอบ ซึ่งทำให้เกิดอันตรายต่อตัวอสุจิได้ การ
 เกิดผลึกขึ้นภายในตัวอสุจิเนื่องจาก น้ำในตัวอสุจิไม่มีเวลาซึมผ่านออกมาภายนอกในขณะที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิลดลง ทำให้เกิดผลึกขึ้น ดังนั้นการลดอุณหภูมิที่รวดเร็วเกินไปหรือช้าเกินไปจะทำให้เกิดอันตรายต่อตัวอสุจิได้ทั้ง 2 ทาง

ขณะที่ผ่านกระบวนการลดอุณหภูมิลงและน้ำได้เปลี่ยนไปเป็นน้ำแข็ง จะทำให้มีความแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดการสูญเสียน้ำจากตัวอสุจิเมื่อลดอุณหภูมิต่างอย่างช้า ๆ และทำให้เกิดผนังเซลล์เมมเบรนแตกเมื่อลดความเย็นลงอย่างรวดเร็วในน้ำแข็งที่ไม่มีกลีเซอรอลผสมอยู่ เมื่อลดอุณหภูมิลงจะทำให้เกิดอันตรายต่อผนังเซลล์เมมเบรนได้ และนอกจากนั้นยังทำให้เอนไซม์ที่อยู่ในตัวอสุจิหลุดลอดออกไป เนื่องจากผนังเซลล์เมมเบรนเสียหายได้

2. บทบาทของกลีเซอรอล ในครั้งแรกพบว่า กลีเซอรอลที่ผสมลงในสารเจือจางน้ำแข็งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางรูปร่างของผลึกน้ำแข็งเมื่อนำสารเจือจางน้ำแข็งนี้ไปลดอุณหภูมิลง การเปลี่ยนแปลงทางรูปร่างนั้นก็จะเป็นอันตรายต่อตัวอสุจิน้อยลง ข้อสันนิษฐานอีกอย่างหนึ่งของการทำงานของกลีเซอรอลก็คือ การทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ของเกลือ หมายถึงการรักษาความสมดุลของเกลือ เพราะกลีเซอรอลจะรวมกับน้ำและทำให้จุดเยือกแข็งของสารละลายลดลงได้อย่างชัดเจนดังนั้นจึงมีการเกิดผลึกน้ำแข็งได้น้อยกว่าปกติในขณะอุณหภูมิต่ำกัน และดังนั้นเมื่อน้ำถูกดึงไปเป็นน้ำแข็งได้น้อย สารละลายที่เหลือจึงยังคงมีความเข้มข้นไม่เพิ่มขึ้นมากนัก ทำให้ตัวอสุจิเป็นอันตรายน้อยลง

กลีเซอรอลที่ผสมลงในสารเจือจางน้ำแข็งนั้นเมื่อนำมาผสมกับน้ำแข็งกลีเซอรอลจะซึมเข้าสู่อสุจิที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างรวดเร็วและไปสะสมอยู่ที่ บริเวณด้านท้ายของส่วนหัว กลีเซอรอลจะถูกออกซิไดซ์ได้โดยตัวอสุจิ และพบว่ากลีเซอรอลที่เข้าไปในตัวอสุจิของพ่อโคจะช่วยให้อสุจิมีชีวิตรอดมากกว่า ถ้าผสมกลีเซอรอลลงไปไม่นานนัก แล้วทำการลดอุณหภูมิต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีผสมกลีเซอรอลลงไป 30 นาที และ 60 นาที ก่อนทำการลดอุณหภูมิ และพบว่าตัวอสุจิของพ่อโคสามารถนำมาทำน้ำแข็งแช่แข็งได้ดีเมื่อตัวที่ป้องกันเกิดการเกิดผลึกน้ำแข็งหรือกลีเซอรอลนี้อยู่ภายนอกเซลล์ไม่ได้เข้าไปในตัวอสุจิ ในกรณีที่ทำการลดอุณหภูมิต่างอย่างช้า ๆ ดังนั้นกลีเซอรอลจึงมีความจำเป็นอย่างมากในกรณีที่ทำการลดอุณหภูมิต่างอย่างช้า ๆ มากกว่าการลดอุณหภูมิต่างอย่างเร็ว

3. สารป้องกันเกิดการเกิดผลึกน้ำแข็งตัวอื่น ๆ ดูเหมือนว่ากลีเซอรอล จะเป็นสารตัวเดียวที่มีความสามารถในการป้องกันเกิดการเกิดผลึกน้ำแข็งได้ดีที่สุด แต่ก็ยังมีการ

ทดลองใช้สารอื่น ๆ เช่น เอทิลีนไกลัยคอล (ethylene glycol) โพรไพลีนไกลัยคอล (propylene glycol) เป็นต้นสำหรับไดเมทิลซัลฟอกไซด์ (dimethyl sulfoxide) สามารถแทรกเข้าไปในเซลล์ได้อย่างรวดเร็ว มีคุณสมบัติในการรักษาสมดุลของเกลือ และมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อใช้ในการลดอุณหภูมิลงอย่างช้าๆ ส่วนสารจำพวกไดแซคคาไรด์ (disaccharide) และไตรแซคคาไรด์ (trisaccharide) ก็สามารถใช้เป็นตัวป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งได้เช่นกัน แต่สารพวกนี้ไม่ซึมเข้าในตัวของจุลินทรีย์ และใช้ไม่ได้ผลดีในกรณีที่ต้องการลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็ว

สารเจือจางน้ำแข็งที่ใช้ในการทำน้ำแข็งแช่แข็ง

สมพร ดวงใหญ่ (2535) ส่วนประกอบที่ใช้เป็นสารเจือจางน้ำแข็งสำหรับการทำน้ำแข็งแช่แข็ง มีส่วนประกอบหลักอยู่ 7 อย่างคือ น้ำเป็นส่วนประกอบอย่างแรกที่เป็นหลักใช้ในการเป็นตัวละลายสำหรับน้ำแข็ง และสารในส่วนประกอบของสารเจือจางน้ำแข็งอย่างอื่น 2 คือสารแตกตัวเป็นไอออนและสารไม่แตกตัวเป็นไอออนที่ละลายได้ ใช้ผสมลงไปเพื่อรักษาสภาพความดันออสโมติกและสภาพความเป็นกรดต่างของสารละลาย อย่างที่ 3 คือ สารอินทรีย์ที่ใช้เป็นตัวป้องกันการเชื่อมเนื่องจากความเย็นอย่างอื่น 4 คือสารป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งเช่น กลีเซอรอล อย่างที่ 5 คือ น้ำตาล ใช้เป็นแหล่งพลังงานอย่างอื่น 6 คือ สารเพิ่มเติมที่ใส่เข้าไป เช่น เอนไซม์ ซึ่งคิดว่าอาจจะช่วยให้มีความสามารถในการผสมติดดีขึ้นและอย่างอื่น 7 ก็คือ ยาปฏิชีวนะที่ใช้ควบคุมเชื้อโรคต่าง ๆ

สารที่เติมเข้าไปเพื่อรักษาระดับของความเป็นกรดเป็นด่างรักษาแรงดันออสโมติกที่นิยมใช้กันมีหลายชนิด เช่น โซเดียมไฮดรอกไซด์ โซเดียมคาร์บอเนต โซเดียมฟอสเฟต โซเดียมโบโรไฮดรอกไซด์ และนมที่ผ่านการเตรียมด้วยวิธีการต่าง ๆ สารต่างๆ เหล่านี้ที่มีใช้ คุณสมบัติและประสิทธิภาพแตกต่างกันไป แล้วแต่จุดประสงค์ของผู้ใช้ว่าจะใช้ลักษณะใด แต่สารเกือบทุกชนิดก็มีความสามารถในระดับที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งสิ้น สารตัวที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันก็คือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ ซึ่งให้ผลดีในเกือบทุกกรณี

สารอินทรีย์ที่เติมเข้าไปเพื่อป้องกันการเชื่อมเนื่องจากความเย็น ได้เริ่มรู้จักกันเมื่อฟิลลิปส์ได้พบว่าโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่เติมเข้าไปในสารเจือจางน้ำแข็งจะช่วยรักษาความสามารถในการผสมติดของตัวของจุลินทรีย์ให้อยู่ได้นาน ต่อมาแวนเคิร์คได้ทดลองหาระดับของโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ผสมลงในสารละลายน้ำแข็ง ซึ่งพบว่าการผสมโซเดียมไฮดรอกไซด์ลงไปประมาณร้อยละ 24 จะทำให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอัตราการรอดชีวิตและความสามารถในการผสมติดที่สูงสุดในปัจจุบันนิยมใช้ไข่แดงผสมลงในสารเจือจางน้ำเชื้อในขนาดประมาณร้อยละ 20 เป็นมาตรฐาน หรือในบางครั้งมีการใช้กลีเซอรอลผสมกับนมเพื่อเป็นสารเจือจางน้ำเชื้อ และนำว่าอัตราส่วนที่ใช้ผสมควรมีนมแห้งที่แยกเนยออกแล้วร้อยละ 10 รวมกับกลีเซอรอลร้อยละ 9.7 ถ้าใช้นมสดที่แยกเนยออกแล้ว อัตราส่วนนมร้อยละ 40 รวมกับกลีเซอรอลร้อยละ 10-13 จะดีที่สุดและได้มีผู้นำไข่แดงและนมมาใช้เป็นสารป้องกันการช็อคเนื่องจากความเย็นพบว่าได้ผลดีเช่นกัน

สารที่ใช้เป็นตัวป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็ง ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ กลีเซอรอล เมื่อทำน้ำเชื้อแช่แข็งโดยใช้กระเปาะแก้ว เป็นภาชนะบรรจุและนำไปให้ใช้ กลีเซอรอลร้อยละ 10 ปนกับซีเตรทไข่แดง และทริสไข่แดง ถ้าปนกับนมที่แยกมันเนยและนำไปให้ใช้กลีเซอรอลร้อยละ 11-13 และเมื่อทำน้ำเชื้อแช่แข็งโดยใช้ทำเป็นเม็ด ควรใช้กลีเซอรอลในระดับที่ต่ำกว่าการใช้กระเปาะแก้ว นอกจากกลีเซอรอลแล้วสารที่เป็นตัวป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งที่นิยมใช้ก็คือ ไข่แดงแล็กโทส ไข่แดงราฟฟินอส และโคเมซิลฟอกไซด์

น้ำตาล ที่ใช้ในการผสมลงในสารเจือจางน้ำเชื้อมักจะเป็นโมโนแซคคาไรด์ เช่น กลูโคส และฟรักโทส น้ำตาลเหล่านี้จะถูกใช้เป็นแหล่งพลังงานสำหรับตัวสperm ในการดำรงชีวิตอยู่ในขณะที่ถูกเก็บรักษาไว้ นอกจากน้ำตาลจะเป็นตัวให้พลังงานแล้วยังทำหน้าที่สำคัญในการช่วยรักษาสภาพความสมดุลของแรงดันออสโมติก ในสารเจือจางน้ำเชื้อ เป็นการป้องกันอันตรายต่อตัวสperm จากการเปลี่ยนแปลงของความเข้มข้นของสารละลายที่อยู่โดยรอบ ในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งอาจไม่ต้องเติมน้ำตาลก็ได้ แต่จะมีผลกระทบต่อระยะเวลาในการข้ามผ่านของกลีเซอรอลเข้าไปในตัวสperm สำหรับน้ำตาลพวกไดแซคคาไรด์และไตรแซคคาไรด์นั้น ตัวสpermไม่สามารถนำเอาไปใช้ได้ แต่มีประโยชน์ในการช่วยรักษาความสมดุลของแรงดันออสโมติก โดยที่น้ำตาลพวกนี้ไม่สามารถข้ามผ่านผนังของตัวสpermได้ สามารถนำไปใช้ในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งแบบเม็ดได้ดี เพราะมีการลอดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว น้ำตาลจะช่วยในการรักษาสภาพความสมดุลของเกลือและป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็ง เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างน้ำตาลที่ผสมกับไข่แดง และกลีเซอรอลที่ผสมกับไข่แดง พบว่ากลีเซอรอลทำหน้าที่ในการป้องกันการเกิดผลึกน้ำแข็งได้ดีกว่าน้ำตาล แต่มีข้อรายงานว่าการทำหน้าที่ของน้ำตาลและกลีเซอรอล เป็นคนละส่วนกันไม่สามารถทดแทนกันได้ ดังนั้น จึงคิดว่าน่าจะผสมน้ำตาลลงในสารเจือจางน้ำเชื้อด้วย (ธีรศักดิ์ สุทธิโยธิน 2530)

ออสโมลาลิตี (Osmolality) คือ จำนวนอนุภาคที่แขวนลอยเป็นตัวถูกละลาย อยู่ในสารละลายออสโมลาลิตีจะมีผลโดยตรงต่อ การเปลี่ยนแปลงความดันออสโมติกที่เกิดขึ้น และยังมีผลต่อจุดเยือกแข็งของสารละลายด้วยค่าของออสโมลาลิตีวัดเป็นออสโมล (osmol) ซึ่ง 1 ออสโมลจะทำให้จุดเยือกแข็งของน้ำลดลง 1.86 องศาเซลเซียส หรือ 1 มิลลิออสโมล จะทำให้จุดเยือกแข็งลดลง 0.00186 องศาเซลเซียส เมื่อพิจารณาน้ำเชื่อมพอกโตมิจุดเยือกแข็งประมาณ -0.55 องศาเซลเซียส และเมื่อคิดถึงค่าออสโมลาลิตี คาดกันว่า ตัวอสุจิใช้อาหารทำให้มีการเพิ่มออสโมลาลิตีขึ้นประมาณ 300 มิลลิออสโมล ซึ่งทำให้จุดเยือกแข็งลดลงประมาณ 0.55 องศาเซลเซียส เท่า ๆ กับจุดเยือกแข็งของน้ำเชื่อมพอกโตพบว่าสารเจือจางที่มีค่าความดันออสโมติกเท่ากับน้ำเชื่อม เป็นตัวรักษาชีวิตของตัวอสุจิได้ดีที่สุดเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิสูงกว่าหรือต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง

ค่าความเป็นกรดต่าง ค่าความเป็นกรดต่างที่เหมาะสม สำหรับสารเจือจางน้ำเชื่อมแต่ละตัวนั้นแตกต่างกันไป และยังมีค่าที่เหมาะสมแตกต่างกัน ตามกระบวนการเก็บรักษาน้ำเชื่อมด้วยการใช้พวกซอสเฟตบัฟเฟอร์เป็นสารเจือจางน้ำเชื่อม จะมีค่าความเป็นกรดเป็นด่างที่เหมาะสมอยู่ที่ 7.5 ส่วนการใช้ทริสควรมีค่าความเป็น กรดต่างประมาณ 6.5 และการใช้ซีเตรทแนะนำให้ใช้ที่ค่าความเป็นกรดต่าง 7.0 เมื่อพิจารณาถึงขั้นตอนการเก็บรักษาน้ำเชื่อมนี้นักวิจัยพบว่าเมื่อเก็บรักษาน้ำเชื่อมไว้ก่อนทำการแช่แข็ง โดยมีค่าความเป็นกรดต่าง 6.5 จะให้ผลดีที่สุด และเมื่อทำการแช่แข็งที่ค่าความเป็นกรดต่าง 7.5 จะมีการสูญเสียตัวอสุจิน้อยที่สุด การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดต่างเกิดขึ้นได้เสมอเนื่องจากการแตกตัวของไอออนต่าง ๆ พบว่าถ้าทำน้ำเชื่อมแช่แข็งโดยลดจำนวนไฮโดรเจนไอออนลงจะลดอันตรายต่อตัวอสุจิได้เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไฮโดรเจนไอออนในระดับปกติ และเก็บน้ำเชื่อมไว้โดยไม่แช่แข็งเมื่อเก็บน้ำเชื่อมแช่แข็งไว้ 2 ช่วงระยะเวลาหนึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดต่างได้ แต่ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อความสามารถในการผสมติดของตัวอสุจิหลังจากละลายน้ำเชื่อมออกมาใช้แล้ว น้ำมากผลของความเป็นกรดต่างที่มีต่ออัตราการไม่กลับสัดในโคที่ผสมโดยใช้น้ำเชื่อมสดที่เจือจางในซีซูอี

เอนไซม์ มีเอนไซม์หลายชนิดที่มีผลในการกระตุ้นให้ตัวอสุจิเกิดความตื่นตัว และมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งได้ ในการทดลองพบว่าเมื่อใช้เอนไซม์ที่เป็นคาร์โบไฮเดรตชนิดหนึ่งผสมกับตัวอสุจิ แล้วควบคุมอุณหภูมิไว้ จะทำให้ตัวอสุจิตื่นตัวได้ เอนไซม์ที่สำคัญตัวหนึ่งคือ อมาเลส (amylase) ซึ่งมีทั้งในรูปอัลฟา และเบต้า ได้ทดลองแล้วพบว่า

ทั้งอมาสเลสซโคดีอัลฟาและเบต้าสามารถเพิ่มความสามารถในการผสมติดของตัวอสุจิได้ แต่ไม่ทราบปริมาณที่แน่นอนของเอนไซม์ทั้ง 2 ชนิดนี้ว่าควรใส่เข้าไปเท่าใดจึงจะเหมาะสม เอนไซม์ที่สำคัญอีกตัวหนึ่ง คือ กลูคูโรนิเดส (glucuronidase) สามารถเพิ่มความสามารถในการผสมติดได้เช่นกัน

จุดสำคัญของการทำน้ำเชื้อแช่แข็ง หลังจากที่ได้รีดเก็บน้ำเชื้อจากพ่อพันธุ์แล้ว จำเป็นต้องควบคุมอุณหภูมิน้ำเชื้อใน โดยการใส่ลงในน้ำอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เพื่อลดอุณหภูมิของน้ำเชื้อลงมาและควบคุมให้อยู่ในระดับคงที่ ในขณะที่เดียวกันนั้นก็ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อตัดสินใจว่าจะสามารถใช้น้ำเชื้อชุดนี้ได้หรือไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทราบปริมาณและความเข้มข้นของน้ำเชื้อที่แน่นอน ก่อนที่จะผ่านขั้นตอนในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งต่อไป หลังจากที่ได้ควบคุมอุณหภูมิของน้ำเชื้อแล้ว แนะนำให้คำนวณความเข้มข้นของน้ำเชื้อหลังจากผสมสารเจือจางน้ำเชื้อแล้วทำการเจือจางน้ำเชื้อโดยให้ความเข้มข้นเป็น 2 เท่าของปริมาณที่ต้องการ ในขั้นนี้เป็นการผสมไว้ชั้นหนึ่งก่อนก่อนที่จะทำการผสมในขั้นต่อไป ในทางปฏิบัตินี้อาจเกิดความล่าช้า ในขณะที่ทำการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ และเก็บน้ำเชื้อที่ยังไม่ได้เจือจางรอไว้ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน ดังนั้นจึงมักเติมสารเจือจางน้ำเชื้อในปริมาณที่ทราบแน่ชัดลงไปชั้นหนึ่งก่อน และเมื่อคำนวณได้ตัวเลขที่แน่นอนแล้วจึงเติมให้ครบอีกครั้งหนึ่ง ข้อที่ควรระวังก็คือ การผสมสารเจือจางน้ำเชื้อลงในน้ำเชื้อนั้นต้องทำให้อุณหภูมิเท่ากันเสียก่อนเพื่อป้องกันตัวอสุจิตายเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโดยกะทันหัน

การพักตัว ตัวอสุจิหลังจากที่ออกมาจากการหลั่งน้ำเชื้อแล้วจะมีการพักตัวอยู่ระยะหนึ่งก่อนที่จะมีความพร้อมในการผสม ดังนั้นจึงพบว่าเมื่อนำน้ำเชื้อที่รีดเก็บได้ใหม่ ๆ ไปผสมเทียมจะทำให้มีอัตราการผสมติดต่ำกว่าน้ำเชื้อที่นำมาเก็บไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะนำไปผสม นั่นอาจเป็นเพราะตัวอสุจิต้องการการพักตัวหรือต้องการให้มีความพร้อมก่อนที่จะเข้าไปผสม พบว่าน้ำเชื้อจะมีความสามารถในการผสมติดดีเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4-5 องศาเซลเซียสภายใน 1 วัน หลังจากนั้นความสามารถในการผสมติดจะลดลง และพบว่าเมื่อใช้ระยะเวลาในการเก็บรักษาน้ำเชื้อไว้ที่ 5 องศาเซลเซียสออกไป 4 ชั่วโมงก่อนทำน้ำเชื้อแช่แข็ง จะให้ผลดีกว่าการเก็บไว้เพียง 1 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในช่วงระยะ 4 ชั่วโมง ที่เก็บไว้เนั้น ได้มีการศึกษากันว่าทำไมตัวอสุจิจึงต้องการเวลานั้นแล้วทำให้มีอัตราการผสมติดดีขึ้น ซึ่งคาดกันว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่ตัวอสุจิรับสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และอาจมีการเจริญเติบโตขึ้นบ้างในช่วงทำย่นนี้ เคยมีการทดลองผสมยาปฏิชีวนะลงไป และอุ่นไว้ที่ 30 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที ก่อนจะลดอุณหภูมิ ปรากฏว่าให้ผลในการผสมติดดีขึ้น แต่ต่อมาพิสูจน์ได้ว่า การเพิ่มอัตราการผสมติดนั้นเป็นเนื่องมาจากเวลา ก่อนการลดอุณหภูมิโดยไม่เกี่ยวข้องกับยาปฏิชีวนะเลยดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าเหตุที่มีความสามารถในการผสมติดสูงขึ้นนี้มิใช่เป็นเพราะยาปฏิชีวนะไปลดเชื้อโรคที่อยู่ในน้ำเชื้อแต่อย่างใด

การช็อคเนื่องจากความเย็น สิ่งสำคัญที่มักเกิดขึ้นในกระบวนการลดอุณหภูมิ ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนแรกเก็บน้ำเชื้อจนถึงขั้นตอนทำน้ำเชื้อแช่แข็งก็ดี คือการช็อคเนื่องจากความเย็น พบว่าการช็อคนี้ทำให้มีการสูญเสียตัวอสุจิไปทั้งในการเก็บรักษาน้ำเชื้อแบบน้ำเชื้อสดและน้ำเชื้อแช่แข็ง การช็อคเนื่องจากความเย็นเกิดขึ้นเมื่อตัวอสุจิได้พบกับความเย็นโดยทันทีทันใด ทั้งนี้ความรุนแรงจะขึ้นอยู่กับ อุณหภูมิของน้ำเชื้อแตกต่างจากอุณหภูมิที่สัมผัสเท่าใด มีอัตราการลดอุณหภูมิลงเร็วมากน้อยหรือไม่ อัตราการเจือจางน้ำเชื้อและระยะเวลาที่ตัวอสุจิพบกับความเย็น เมื่อตัวอสุจิเกิดการช็อคขึ้นจะทำให้มีการเคลื่อนที่ลดลง เพิ่มจำนวนตัวอสุจิที่ผิดปกติ และลดกระบวนการหายใจและการย่อยกลัยโคเจนลงอย่างชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงธาตุต่าง ๆ ในตัวอสุจิ เช่น มีการเพิ่มโพแทสเซียมและแคลเซียมอย่างชัดเจน และมีการลดโพแทสเซียม ไลปิดฟอสเฟอรัส และแมกนีเซียมลง ความผิดปกติของตัวอสุจิที่พบได้ คือ ลักษณะหางชดของตัวอสุจิ และมีการเล็ดลอดของไขมันและเอนไซม์เข้าไปสู่ไซโทพลาสมา

ตัวอสุจิแต่ละตัวจะมีความต้านทานต่อการช็อค เนื่องจากการลดอุณหภูมิต่างต่างกันไป ตัวอสุจิในท่อพักอสุจิมีความต้านทานมากกว่าตัวอสุจิที่หลังออกมา และตัวอสุจิที่หลังออกมารั้งแรกมีความต้านทานมากกว่าที่หลังครั้งต่อไป ถ้าช่วงห่างระหว่างการรีดเก็บน้ำเชื้อนานกว่า 2 วัน การเกิดการช็อคเนื่องจากความเย็นนี้ สามารถป้องกันได้โดย การลดอุณหภูมิลงอย่างช้า ๆ และในบางครั้งสามารถใส่สารลงไป เพื่อช่วยในการลดอันตรายจากการเกิดการช็อคนี้ สารดังกล่าวได้แก่ หางนม เคซีน ไข่ขาว เป็นต้น การป้องกันของสารนี้ทำได้โดยไปลดความสามารถในการยอมให้ซึมผ่านของเซลล์เมมเบรนนั่นเอง

การลดอุณหภูมิ ในการลดอุณหภูมิของน้ำเชื้อลงแนะนำให้กระทำที่หลังจากรีดเก็บน้ำเชื้อได้ ถึงแม้ว่าจะพบว่าการให้ระยะเวลาว่างหนึ่งสำหรับตัวอสุจิเพื่อปรับตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วจะมีผลทำให้ตัวอสุจิมีความสามารถในการผสมติดสูงขึ้นก็ตามแต่ในทางปฏิบัติมักทำการลดอุณหภูมิของน้ำเชื้อลงในทันที โดยการเติมสารป้องกันการช็อคเนื่องจากความเย็นลงในน้ำเชื้อแล้วลดอุณหภูมิลงอย่างช้า ๆ เพื่อให้ตัวอสุจิมีชีวิตรอดอยู่มากที่สุด แต่ถึงแม้จะเติมสารที่ช่วยป้องกันการเกิดการช็อคเนื่องจากการลดอุณหภูมิลงด้วยก็ตาม พบว่าเมื่อเติมยาปฏิชีวนะผสมนมและลดอุณหภูมิลงอย่างรวดเร็วจะให้ผลในการผสมติดต่ำที่สุด ถ้าลดอุณหภูมิลงอย่างช้า ๆ จะให้ผลการผสมติดดีขึ้น และจะให้ผลในการผสมติดดีที่สุด เมื่อผสมก๊ลิเซอร์อลลงไปด้วย

การเติมก๊ลิเซอร์อล ปัจจัยที่สำคัญที่ควรพิจารณาในการเติมก๊ลิเซอร์อล คือ ควรจะเติมในขณะใดของการลดอุณหภูมิจึงดี และควรเติมในอัตราส่วนเท่าใด โพล์จรายงานไว้ว่าเมื่อเติมก๊ลิเซอร์อลที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ทำให้มีอัตราการรอดชีวิตของตัวอสุจิดีกว่าการเติมก๊ลิเซอร์อลที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส และยังมีคนอื่นที่พบอีก เช่น มิลเลอร์ และเวเนมาร์ค พบว่าการเติมก๊ลิเซอร์อลที่ 4.5 องศาเซลเซียส จะได้ตัวอสุจิที่มีการเคลื่อนไหวได้ดีกว่าการเติมก๊ลิเซอร์อลที่ 10 องศาเซลเซียสและเมื่อเติม 15.5 องศาเซลเซียส ก็จะให้ผลแยกว่า 2 อย่างแรก ดังนั้นจึงมีผู้สรุปว่าตัวอสุจิจะถูกทำอันตรายได้เมื่อผสมกับก๊ลิเซอร์อลที่อุณหภูมิสูงกว่า 5 องศาเซลเซียส และเมื่อทำการผสมก๊ลิเซอร์อลที่อุณหภูมิสูงแล้วให้เวลาในการปรับตัวสั้น ก็จะทำให้เกิดอันตรายต่อตัวอสุจิได้มากยิ่งขึ้น น้ำเชื้อพ่อโคที่เติมก๊ลิเซอร์อลลงไปต่ออุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และ 5 องศาเซลเซียส รวมกับไข่แดงซีเตรท จะมีการสูญเสียเอนไซม์กลูตามิกออกซาลาซีติกทรานอะมิเนส หรือจีโอที่ออกไปในการเติมที่อุณหภูมิสูง มากกว่าในการเติมที่อุณหภูมิต่ำ แต่หลังจากที่ผ่านการปรับตัวไป 4 ชั่วโมงแล้ว อัตราการเสียชีวิตของเอนไซม์จะไม่มีค่าไม่แตกต่างกัน

อัตราการเติมก๊ลิเซอร์อลลงในน้ำเชื้อมีหลายวิธีที่กระทำกัน เช่น เติมก๊ลิเซอร์อลครั้งเดียว หรือแบ่งเป็นหลาย ๆ ส่วน แล้วค่อย ๆ เติมในช่วงเวลาเท่ากัน เรื่องนี้ได้มีผู้วิจัยทำไว้หลายท่านซึ่งแยกออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ พวกแรกพบว่าการเติมครั้งเดียวให้ผลดีว่าการเติมหลายครั้งโดยแบ่งเป็นส่วนย่อยเท่า ๆ กัน และเติมในช่วงเวลาเท่ากัน พวกที่ 2 พบว่าไม่ว่าจะแบ่งเติมเป็นกี่ส่วนหรือเติมครั้งเดียวก็ตาม จะไม่มีความแตกต่างของค่าการเคลื่อนที่ของตัวอสุจิตรวาหลังละลายน้ำเชื้อแช่แข็งเลย และมีรายงานหนึ่งแนะนำให้เติมก๊ลิเซอร์อลทุก ๆ 10 นาที โดยเติมครั้งแรกร้อยละ 20 ครั้งที่ 2 ร้อยละ 30 และครั้งที่ 3 ร้อยละ 50 จะให้ผลดีว่าการเติมในครั้งเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับสภาพ (equilibration) หลังจากที่ได้กลั่นเอาน้ำเชื้อลงมาที่ 5 องศาเซลเซียสและมีการเติมสารเชื้อจากน้ำเชื้อลงไปแล้วน้ำเชื้อยังต้องการระยะเวลาในการปรับสภาพ เพื่อให้มีการรักษาความสามารถในการผสมติดไว้ให้ได้มากที่สุด ระยะเวลาหลังจากเติมกลีเซอรอล (glyceol equilibration period) ซึ่งจากการค้นคว้าของนักวิจัยหลายคนให้ผลคล้ายคลึงกันคือ ระยะเวลาปรับสภาพนี้ถ้ามีน้อยจะให้ผลในการผสมติดต่ำ และถ้ามีมากขึ้นก็จะให้ผลในการผสมติดสูงขึ้น มีข้อเสนอแนะคือ ระยะเวลาปรับสภาพที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ควรอยู่ระหว่าง 4-18 ชั่วโมงก่อนที่จะทำการแช่แข็ง โดยจะเติมกลีเซอรอลลงไปในช่วงใดของการปรับสภาพ ก็จะให้ผลความสามารถในการผสมติดไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะมีการพบว่าระยะเวลาปรับสภาพของกลีเซอรอลนั้นมีผลต่อความสามารถในการผลิตติด น้อยกว่าระยะเวลาปรับสภาพ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่เอาเชื้อมีอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส จนถึงเวลาแช่แข็ง

จำนวนตัวสุจิใน 1 โด๊ส การทำน้ำเชื้อแช่แข็งเพื่อใช้ในการผสมเทียมนั้น ส่วนหนึ่งจะต้องคำนึงถึงคือ ทำอย่างไรจึงจะผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งให้ได้มากที่สุดในแต่ละครั้ง เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายโดยไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการผสมติด ดังนั้นเมื่อมีความต้องการพ่อพันธุ์ตัวใดตัวหนึ่งมาก ๆ การรีดเก็บน้ำเชื้อมาแบ่งให้ได้จำนวนมากก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จึงได้มีการพิจารณาถึงจำนวนตัวสุจิที่จำเป็นต้องมีไว้ใน 1 โด๊ส เพื่อนำมาคำนวณแบ่งให้ได้มากที่สุดนั่นเอง สำหรับการทำน้ำเชื้อแช่แข็งโดยใช้กระเปาะแก้วเป็นภาชนะบรรจุได้มีผู้ทดลองหาค่าจำนวนตัวสุจิที่มีผลต่อ อัตราการผสมติดในโคหลายคน และในแต่ละรายงานส่วนใหญ่ก็พบว่าอัตราการผสมติดจะมีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อใช้จำนวนตัวสุจิเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้การจะพิจารณาใช้ตัวสุจิน้อยเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่ผลิตน้ำเชื้อแช่แข็ง โดยการพิสูจน์ความสามารถในการผสมติดหลังจากทำน้ำเชื้อแช่แข็ง และพิจารณาปรับปรุงในคราวต่อไป ซึ่งขึ้นอยู่กับหน่วยงานนั้นว่าต้องการอัตราการผสมติดประมาณเท่าใด และต้องการจะแบ่งน้ำเชื้อมาน้อยเพียงใด หากไม่ต้องการปริมาณการผลิตมาก อาจพิจารณาใช้ตัวสุจิในปริมาณมากเพื่อจะได้มีอัตราการผสมติดที่ดีขึ้น โดยปกติแล้วจะต้องตรวจและคำนวณตัวสุจิจากปริมาณตัวสุจิที่สมบูรณ์ในน้ำเชื้อและมักใช้จำนวนตัวสุจิน้อยกว่าปกติ เพื่อให้มีความสามารถในการผสมติดดี

นอกจากนี้ยังควรพิจารณาแบ่งระดับของพ่อโคหรือพ่อพันธุ์ออกตามความสามารถในการผสมติด เพราะพ่อพันธุ์ที่มีความสามารถในการผสมติดต่ำจะต้องใช้น้ำเชื้อที่ผสมใน

ครึ่งหนึ่ง ๆ มีประมาณตัวอสุจิมากกว่าพ่อพันธุ์ที่มีความสามารถในการผสมติดปานกลางหรือสูง ซึ่งในกรณีนี้ จะสามารถตัดสินใจได้ง่ายว่าควรจะให้พ่อตัวอสุจิน้ำเชื้อที่ผสม 1 ครั้ง ของพ่อพันธุ์ที่มีความสามารถในการผสมติดในระดับต่าง ๆ มีขนาดมากน้อยเท่าใด

รูปแบบของน้ำเชื้อแช่แข็ง น้ำเชื้อแช่แข็งที่ผลิตขึ้นมีรูปแบบหลัก 3 รูปแบบคือ แบบบรรจุในกระเปาะแก้ว แบบบรรจุในหลอดฟาง และแบบเม็ด เดิมทีเคยมีการทำน้ำเชื้อแช่แข็งโดยการบรรจุในกระเปาะแก้วเล็ก ๆ โดยใช้ปริมาตรน้ำเชื้อประมาณ 1 มิลลิลิตร ต่อมา มีการคิดแปลงมาใช้ในการทำน้ำเชื้อแช่แข็งแบบเม็ดและ แบบบรรจุหลอดฟาง ทั้งนี้เนื่องจากทำให้กินเนื้อที่ในการเก็บน้อยกว่าและสะดวกกว่าในการใช้ ซึ่งปัจจุบันนิยมเก็บในหลอดฟางมากที่สุด หลอดฟางที่นิยมใช้มีขนาดความจุตั้งแต่ 0.25 มิลลิลิตร 0.5 มิลลิลิตร และขนาด 1.2 มิลลิลิตร มีความยาว 113 มิลลิเมตร และมีเส้นผ่าศูนย์กลาง หลอดประมาณ 2.0 มิลลิเมตร 2.8 มิลลิเมตร และ 4.2 มิลลิเมตร ตามลำดับ ในปัจจุบันนิยมใช้กันอยู่ 2 แบบคือ แบบขนาดความจุ 0.25 มิลลิลิตร และขนาดความจุ 0.5 มิลลิลิตร น้ำเชื้อลงบนน้ำแข็งแห้งโดยตรงหรือใส่ลงในไนโตรเจนเหลวโดยตรงก็ตาม ก็ยังพบว่าตัวอสุจิสามารถจะผสมติดได้อยู่ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวอสุจิสามารถทำการแช่แข็งได้ โดยใช้อัตราการลดอุณหภูมิที่แตกต่างกันหลาย ๆ แบบ แล้วแต่ความเหมาะสม และความ สามารถในการผสมติดหลังจากการแช่แข็งแล้ว อัตราการลดอุณหภูมิในการแช่แข็งที่เหมาะสมของช่วงจาก 0 ถึง -10 องศาเซลเซียส และ -20 ถึง -30 องศาเซลเซียสในปัจจุบัน นิยมลดอุณหภูมิลง โดยใช้ไอของไนโตรเจนเหลว ก่อนที่จะนำลงไปแช่ในไนโตรเจนเหลว ทั้งนี้เพราะเป็นการสะดวกและประหยัด

อุณหภูมิและระยะเวลาในการเก็บรักษา อุณหภูมิในการเก็บรักษาน้ำเชื้อแช่แข็ง มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการผสมติดและอัตราการรอดชีวิตของน้ำเชื้อ น้ำเชื้อที่เก็บที่อุณหภูมิต่ำมีแนวโน้มว่าจะมีอัตราการรอดชีวิตและความสามารถในการผสมติดสูงกว่าที่เก็บในอุณหภูมิที่สูงกว่าเช่น เก็บในไนโตรเจนเหลวที่ -196 องศาเซลเซียสจะดีกว่าเก็บในน้ำแข็งแห้งที่ -79 องศาเซลเซียส ทั้งนี้พบว่าเมื่อลดอุณหภูมิของน้ำเชื้อลงจนถึง -79 องศาเซลเซียสแล้ว และนำมาอุ่นไว้จะมีค่าการเคลื่อนที่ของตัวอสุจิต่ำลงอย่างรวดเร็วกว่าน้ำเชื้อที่ไม่ได้ทำการแช่แข็ง ทั้งนี้อาจเนื่องจากในขณะที่ทำการแช่แข็งและในขณะที่เกิดการละลายของน้ำเชื้อแช่แข็ง จะทำให้เกิดความเครียดต่อตัวอสุจิและทำให้คุณภาพลดลงได้รวดเร็วกว่าน้ำเชื้อที่ไม่ผ่านการแช่แข็ง การเก็บน้ำเชื้อที่อุณหภูมิต่างกันจะให้เกิดการเคลื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ของตัวอสุจิในแนวลดลงต่างกัน ซึ่งการเก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่าเช่นที่ -79 องศาเซลเซียส จะทำให้การเคลื่อนที่ของตัวอสุจิลดลงอย่างช้า ๆ หลังการละลายและการเก็บที่อุณหภูมิสูงขึ้น เช่นที่ -37 องศาเซลเซียสจะทำให้การเคลื่อนที่ของตัวอสุจิลดลงอย่างรวดเร็วหลังจากการละลาย พบว่าการเก็บน้ำเชื้อ ไว้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า -79 องศาเซลเซียส จะทำให้ตัวอสุจิมีโอกาสรอดชีวิตและมีการเคลื่อนไหวหลังจากการละลายได้ดี น้ำเชื้อที่เจือจางด้วยนม มีแนวโน้มในการต้องการเก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่าน้ำเชื้อที่เจือจางด้วยไข่แดงซีเตรท เมื่อเปรียบเทียบค่าการเคลื่อนที่หลังจากการละลาย

การเก็บน้ำเชื้อที่อุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียสมีแนวโน้มว่าจะทำให้มีอัตราการผสมติดดีกว่าการเก็บที่ -79 องศาเซลเซียส ทั้งนี้จากรายงานหลายรายงาน ซึ่งในปัจจุบันนิยมเก็บน้ำเชื้อไว้ในไนโตรเจนเหลวที่อุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียส .

การเคลื่อนย้ายน้ำเชื้อแช่แข็ง น้ำเชื้อแช่แข็งที่ทำการเก็บไว้ใน ไนโตรเจนเหลวจำเป็นต้องควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับคงที่ และไม่ควรถือระดับไนโตรเจนเหลวต่ำกว่าหลอดน้ำเชื้อเด็ดขาด โดยปกติแล้วการเคลื่อนย้ายทำได้โดยการเคลื่อนย้ายถึงบรรจุไนโตรเจนเหลวที่มีน้ำเชื้ออยู่ภายใน ส่วนการย้ายน้ำเชื้อจากถังหนึ่งไปสู่อีกถังหนึ่งต้องทำด้วยความรวดเร็วเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ซึ่งจะมีผลต่อการรอดชีวิตและความสามารถในการผสมติดของตัวอสุจิ สิ่งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของน้ำเชื้อซึ่งต้องระมัดระวังได้แก่ แสดงแต่คั้งสามารถเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและมีฤทธิ์ฆ่าตัวอสุจิได้โดยตรง ลมซึ่งทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงได้ง่าย อุณหภูมิของห้องขณะทำการเคลื่อนย้ายน้ำเชื้อออกจากถัง ระดับไนโตรเจนเหลวในถัง การย้ายน้ำเชื้อจากถังไปสู่อีกถังทำได้โดยการยกกระบอกใส่น้ำเชื้อในถังขึ้นมาไม่สูงกว่าคอถัง และใช้ปากคืบ คืบหลอดน้ำเชื้อจากถังหนึ่ง ไปสู่อีกถังหนึ่งในทันที การยกกระบอกใส่น้ำเชื้อขึ้นเหนือระดับคอถังจะทำให้อุณหภูมิเปลี่ยนแปลงได้มาก เนื่องจากความแตกต่างของอุณหภูมิ การใช้มือจับหลอดน้ำเชื้อจะทำให้บางส่วนของหลอดน้ำเชื้อมีอุณหภูมิสูงขึ้นทันที เนื่องจากอุณหภูมิร่างกายของคนมีอุณหภูมิถึง 37 องศาเซลเซียสส่วนน้ำเชื้อมีอุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียสการที่น้ำเชื้อสัมผัสกับอุณหภูมิโดยรอบของอากาศ จะทำให้มีผลต่อการเคลื่อนที่ของตัวอสุจิหลังการละลาย น้ำเชื้อซึ่งสัมผัสผิวหนังเพียงใดก็จะทำให้ค่าการเคลื่อนที่ลดลงมากเท่านั้น

การละลายน้ำเชื้อ ผลจากการละลายน้ำเชื้อจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพน้ำเชื้อได้เช่นเกิดวกับการแช่แข็งน้ำเชื้อ เมื่อพูดถึงตามทฤษฎีแล้วหากอิงทำการแช่แข็งน้ำเชื้อในเวลารวดเร็วเท่าใดก็ต้องละลายน้ำเชื้อให้รวดเร็วเท่านั้น การละลายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมมีปัจจัยเกี่ยวข้องที่กระทบถึงคุณภาพของน้ำเชื้อ เช่น ความเข้มข้นของกลีเซอรอลที่เติมลงไป ชนิดของสารเจือจางน้ำเชื้อ และอัตราการแช่แข็ง เป็นต้น อัตราการละลายน้ำเชื้อจะมีผลโดยตรงต่อ คุณภาพน้ำเชื้อภายหลังละลายแล้ว ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับขนาดและรูปร่างของภาชนะบรรจุหรือชนิดของน้ำเชื้อนั้น ชนิดของภาชนะบรรจุเช่น เป็นแก้วหรือพลาสติก สารที่ใช้ละลายน้ำเชื้อเช่น น้ำหรืออากาศ อุณหภูมิที่ใช้ละลาย และชนิดของการละลาย

การรีดเก็บน้ำเชื้อจากโคโดยใช้ช่องคลอดประดิษฐ์

การรีดเก็บน้ำเชื้อเป็นแนวทางการส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการผสมเทียม ที่มีผลต่อความสำเร็จในการผสมเป็นอย่างมาก ในการรีดเก็บน้ำเชื้อพ่อโคนั้นทำได้หลายวิธี คือ

1. การใช้ช่องคลอดประดิษฐ์
2. การใช้เครื่องกระตุ้นการหลั่งด้วยไฟฟ้า
3. การใช้วิธีการนวด
4. การเก็บจากช่องคลอดของสัตว์ที่ได้รับการผสมใหม่ ๆ

การรีดเก็บน้ำเชื้อวิธีต่าง ๆ มีผลดีผลเสียต่างกันไป วิธีที่นิยมใช้มากที่สุดคือการใช้ช่องคลอดประดิษฐ์ ส่วนวิธีที่นิยมรองลงมาคือ การใช้เครื่องกระตุ้นการหลั่งด้วยไฟฟ้าและการนวด ส่วนการเก็บจากช่องคลอดของแม่โคที่ได้รับการผสมนั้นนิยมใช้น้อยที่สุด เนื่องจากได้คุณภาพต่ำกว่าและมีวิธีการที่ไม่สะดวกมากนัก การรีดเก็บน้ำเชื้อโคโดยใช้ช่องคลอดประดิษฐ์นับเป็นวิธีที่ธรรมชาติรองลงมาจากการให้พ่อพันธุ์ ผสมกับแม่พันธุ์แล้วเก็บน้ำเชื้อที่ค้างอยู่ในส่วนช่องคลอดมาใช้ วิธีใช้ช่องคลอดประดิษฐ์เป็นการเทใส่น้ำและกระตุ้นให้พ่อพันธุ์เกิดอารมณ์ทางเพศและกิจกรรมทางเพศขึ้น แต่มีการหลั่งน้ำเชื้อเข้าในช่องคลอดประดิษฐ์ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการจัดการในการรักษาคุณภาพน้ำเชื้อที่เก็บได้ และสามารถป้องกันสิ่งปะปนได้ดี เชื่อกว่าวิธีอื่น ๆ ดังนั้นวิธีนี้จึงต้องมีการกระตุ้นทางเพศให้พ่อพันธุ์และโน้มน้าวให้พ่อพันธุ์เกิดความกำหนัด และกระโดดขึ้นหุ่เพื่อหลั่งน้ำเชื้อในช่องคลอดประดิษฐ์ซึ่งได้เตรียมไว้แล้ว โคที่ได้รับความกลัวถลึงกับช่องคลอดแม่พันธุ์มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ช่องคลอดประดิษฐ์

1. เตรียมช่องคลอดประดิษฐ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่ใช้ได้ทันที
2. เตรียมตัวล่อเข้าในช่องสำหรับรัดเก็บน้ำเชื้อ
3. นำพ่อพันธุ์ที่จะทำการรัดเก็บน้ำเชื้อเข้ามา ในบริเวณรัดเก็บน้ำเชื้อ

และทำการสำรวจความพร้อมโดยทั่ว ๆ ไปของพ่อพันธุ์ โดยสอบถามประวัติให้แก่คนอื่นอีกครั้งหนึ่งว่า เป็นพ่อพันธุ์ตัวไหน ได้รับการทดสอบการปลดโรคและความสมบูรณ์พันธุ์ครั้งสุดท้ายเมื่อใด ทำการรัดเก็บน้ำเชื้อครั้งสุดท้ายเมื่อใด และมีประวัติการเจ็บป่วยใน ช่วงนี้หรือไม่ เมื่อผ่านการทดสอบครบแล้ว ให้ทำการสำรวจความสะอาดของพ่อพันธุ์ โดยเฉพาะ ช่วงท้ายของพ่อพันธุ์ต้องมีความ สะอาดและได้รับการแต่งขนบริเวณหนังหุ้มองคชาต เรียบร้อยแล้ว

4. ความคุมพ่อพันธุ์ด้วยเชือกร่วมกับห่วงจุก หรือใช้เชือกร่วมกับเครื่องหนีบจุก ในกรณีที่พ่อพันธุ์ให้ใช้เชือกร่วมกับห่วงจุก โดยแยกปลายเชือกจากห่วงจุกออกข้างมา 2 ข้าง ใช้คนควบคุมซ้ายขวาข้างละคนทำการกระตุ้นให้พ่อพันธุ์เกิดอารมณ์ทางเพศ โดยจูงเข้าใกล้ท้ายตัวล่อแล้วเบนออกทางด้านข้าง หากพ่อโคเดินไม่ตรงทาง ให้ผู้ควบคุมที่ถือเชือกอยู่ข้าง 2 ข้างดึงให้พ่อโคอยู่ในแนวที่ต้องการ สำหรับการนำพ่อโคเข้าหาท้ายตัวล่อนั้นทำได้ 2 วิธี คือ เริ่มจากการจูงพ่อพันธุ์เข้าหาท้ายตัวล่อในแนวตรงจากทางด้านหลังตัวล่อ เมื่อใกล้ถึงตัวล่อให้เบนพ่อพันธุ์ออกกลับไปยังจุดเริ่มต้นและจูงเข้ามาใหม่ อีกวิธีหนึ่งทำคล้ายกันโดยมีแนวการเดินของพ่อพันธุ์ เป็นวงกลม และที่เส้นรอบวงมาใกล้ท้ายตัวล่อปกติแล้วใช้ได้ทั้ง 2 วิธี นักศึกษาจะทำวิธีใดก็ได้ แต่ที่นิยมคือ วิธีแรก เพราะเมื่อพ่อพันธุ์กำหนดเต็มที่ จะสามารถกระโดดขึ้นพาดตัวล่อได้สะดวกกว่า ทำให้รัดเก็บน้ำเชื้อได้ง่ายกว่า เมื่อจูงพ่อพันธุ์เข้าหาตัวล่อหลาย ครั้ง จะพบว่าพ่อพันธุ์เดินเข้าหาตัวล่อเร็วขึ้นเรื่อย ๆ และขัดขึ้นมากขึ้นเมื่อเบนออกจากท้ายตัวล่อ ผู้รัดเก็บน้ำเชื้อสามารถให้พ่อพันธุ์คุมท้ายตัวล่อได้บ้างเป็นบางครั้ง เพื่อกระตุ้นอารมณ์ให้มัน มากยิ่งขึ้น ในพ่อโคที่ได้รับการกระตุ้นเต็มที่แล้ว นักศึกษาจะสังเกตเห็นได้จากเวลาที่ องคชาตเกิดการแข็งตัวโดยพื้นหนังหุ้มออกมา และหากสังเกตเห็นให้ละเอียด จะพบของเหลวใสไหลออกจากปลายองคชาตของเหลวนี้คือ น้ำกีดหลังจากต่อมลูกบิฐูรีลนัยเอง

5. ขณะกำลังกระตุ้นพ่อพันธุ์อยู่นั้น ให้ผู้รัดเก็บน้ำเชื้อถือกีดมือขวา ขึ้นอยู่ทางด้านขวาของตัวล่อ ใช้มือขวาดึงล่อ เกลียดประดิษฐ์ที่เตรียมไว้ เรียบร้อยแล้วโดยให้ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปากช่องคลอดประดิษฐ์อยู่ทางน้ำก้อยและหลอดเก็บน้ำเชื้ออยู่ทางนิ้วหัวแม่มือให้ถือในลักษณะ
 หงายมือขึ้น เมื่อสังเกตเห็นช่องคลอดที่มีความกำหนัดให้เต็มที่ให้เตรียมตัวและเมื่อผู้คุมช่องคลอด
 ปลดอัยให้ขอโคกระโดดขึ้นตัวล่อ ให้ผู้รีดเก็บน้ำเชื้อก้าวเท้าข้างเข้าหา ใช้มือซ้ายจับ
 บริเวณหลังหุ้มองคชาตใน ขณะที่พ่อพันธุ์กระโดดขึ้นใช้ 2 ขาหน้าพาดหลังตัวล่อ โดยเบนให้
 องคชาตหันออกมาจากท้ายตัวล่อ เพื่อป้องกันปลายองคชาตสัมผัส กับท้ายตัวล่อ หรือสอด
 เข้าในทวารหนัก หรือช่องคลอดของตัวล่อ ทำให้การรีดเก็บน้ำเชื้อล้มเหลวได้ ในขณะที่
 เบนองคชาตออกมาโดยใช้มือซ้ายจับบริเวณหลังหุ้มนั้น มือขวาที่ถือช่องคลอดประดิษฐ์ใน
 ลักษณะหงายมือจะนำช่องคลอดประดิษฐ์มาจ่อกับปลายองคชาตโคขให้ปากช่องคลอดประดิษฐ์
 วางตัวอยู่ในแนวเดียวกับทิศทางขององคชาต เมื่อองคชาตของพ่อโคสัมผัสกับความอุ่น
 ความชื้น ก็จะสอดองคชาตเข้าไปในช่องคลอดประดิษฐ์ และเมื่อสัมผัสกับความกระชับภายใน
 ด้วย ก็จะเกิดการกระแทกและหลังน้ำเชื้อออกมาพร้อมกับถอยตัวลงจากหลังตัวล่อผู้รีดเก็บ
 น้ำเชื้อจะถอยตัวกลับพร้อมทั้งตั้งตัวช่องคลอดประดิษฐ์ให้อยู่ในแนวตั้ง เพื่อให้ น้ำเชื้อที่หลัง
 ออกมาทั้งหมดไหลลงสู่หลอดเก็บน้ำเชื้อ

6. นำน้ำเชื้อที่ได้มาหล่อเลี้ยงด้วยน้ำอุ่น 37 องศาเซลเซียสเพื่อทำการ
ทดสอบต่อไป
7. นำช่องคลอดและตัวล่อเข้าคอก
8. ทำความสะอาดเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ

พีรศักดิ์ สุทธิโยธิน (2528) ได้กล่าวไว้ว่าในทันทีที่รีดเก็บน้ำเชื้อได้ครบ นำ
 น้ำเชื้อในหลอดเก็บน้ำเชื้อมาหล่อเลี้ยงด้วยน้ำอุ่นที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส และ
 ควบคุมอุณหภูมิไว้คงที่แล้วทำการตรวจคุณภาพน้ำเชื้ออย่างรวดเร็วเพื่อจะได้ทำการเจือ
 จางน้ำเชื้อ และเข้าสู่ขบวนการเก็บรักษาน้ำเชื้อต่อไปเร็วที่สุด เพื่อให้ได้น้ำเชื้อที่มีคุณ
 ภาพดีมากที่สุด

การตรวจคุณภาพน้ำเชื้อแบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยคือ

1. การตรวจคุณภาพด้วยตาเปล่า (MACROSCOPIC EVALUATION)
2. การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อด้วยกล้องจุลทรรศน์ (MICROSCOPIC EVALUATION)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจสอบคุณภาพด้วยตาเปล่า

ทันทีที่รดเก็บน้ำเชื้อ ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อด้วยตาเปล่าดังนี้

1. ปริมาตร โดยการอ่านประมาณจากหลอดเก็บน้ำเชื้อ ซึ่งมีขีดบอก ปริมาตรติดอยู่ในโคนมีการหลังน้ำเชื้อออกมาประมาณ 0.5-12.0 มิลลิลิตร หรือเฉลี่ย 8 มิลลิเมตรจะมากน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น อายุ, พันธุ์, สภาพแวดล้อม, การเลี้ยงดู และวิธีการรดเก็บน้ำเชื้อสัตว์ที่มีอายุน้อยหรือขนาดเล็ก จะมีปริมาตรของน้ำ เชื้อน้อยกว่าสัตว์โตเต็มวัยและสัตว์ขนาดใหญ่กว่าในสัตว์ชนิดเดียวกัน ในสัตว์ชนิดเดียวกัน เมื่อใช้วิธีการรดน้ำเชื้อต่างกันก็จะได้น้ำเชื้อต่างกันด้วย

2. สิ่งแปลกปลอมที่พบ ในน้ำเชื้อที่มีคุณภาพไม่ดีอาจพบสิ่งแปลกปลอมปะปน อยู่ได้มาก อาจเกิดจากขบวนการรดเก็บน้ำเชื้อ ทำไปด้วยความไม่ละเอียดรอบคอบหรือ อาจเนื่องจากโรคต่าง ๆ ของพ่อโค สิ่งแปลกปลอมที่อาจพบได้มีเลือดซึ่งอาจออกมาจากใน ท่อปัสสาวะเนื่องจากท่อปัสสาวะของพ่อโคได้รับความกระทบกระเทือน หรือมีบาดแผล หรือ อาจออกมาจากเนื้อเยื่อ ขององคชาติโดยตรง เนื่องจากเกิดการเสียดสี หรือเกิดการกระแทกขึ้นในบางครั้งจะพบหนอง ปนอยู่ในน้ำเชื้อเห็น แสดงถึงจุดอันตรายที่จำเป็นต้องมีการ ตรวจสอบพ่อโคอย่างละเอียด

3. ความหนาแน่น (density) ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ พ่อโค สามารถประมาณความหนาแน่นได้ด้วยตาเปล่าโดยแบ่งระดับคะแนนที่ให้ออกเป็น 3 ระดับคือ

D คือ ระดับคะแนนที่ให้กับน้ำเชื้อที่มีความหนาแน่นน้อยที่สุดมีลักษณะจาง (thin)

DD คือ ระดับคะแนนที่ให้กับน้ำเชื้อที่มีความหนาแน่นในระดับปานกลาง (medium)

DDD คือระดับคะแนนที่ให้กับน้ำเชื้อที่มีความหนาแน่นมากที่สุด (very dense)

4. ความเหนียว (consistency) คือ การดูความเหนียวของน้ำเชื้อที่รดได้มีการแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับคือ

4.1 ไม่มีความเหนียวลักษณะคล้ายน้ำ (watery) น้ำเชื้อที่อยู่ในระดับนี้ จะมีความเข้มข้นของสเปิร์มน้อย มีความสามารถในการผสมติดต่ำมาก

4.2 ลักษณะไม่จับไม่ใส (translucent) น้ำเชื้อดีกว่าระดับแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความเข้มข้นของตัวอสุจิจำนวนอสุจิจำนวนทั้งหมดเพิ่มขึ้นแต่ น้ำเชื้อยังอยู่ในระดับคุณภาพต่ำ

4.3 ลักษณะคล้ายนม (milky) น้ำเชื้อมีความหนืดเพิ่มขึ้นลักษณะคล้ายนมมีคุณภาพดีกว่าระดับดีกว่าระดับความหนืดเล็กน้อย สามารถนำน้ำเชื้อนี้เก็บรักษาและนำน้ำเชื้อนี้มาเก็บรักษาและนำไปใช้ได้

4.4 ลักษณะคล้ายครีม (Creamy) น้ำเชื้อมีความหนืดปานกลางลักษณะคล้ายครีมเป็นน้ำเชื้อที่อยู่ในขั้นต้นมาก มีความเข้มข้นของตัวอสุจิ และจำนวนตัวอสุจิทั้งหมดสูง

4.5 ลักษณะคล้ายกาว (glue-like) เป็นน้ำเชื้อ ที่มีความหนืดสูงมาส่วนมากจะมีปริมาณต่ำ มีความเข้มข้นสูง แต่ก็มีมีความผิดปกติเกี่ยวกับอสุจิ

5. สี น้ำเชื้อปกติ ที่วัดเก็บได้จะมีสีได้ต่าง ๆ กันคือ

5.1 สีเทาใส (Transparent grey) เป็นลักษณะน้ำเชื้อที่ออกสีเทาใสเล็กน้อยเล็กน้อยคุณภาพน้ำเชื้อพอใช้

5.2 สีเทาเข้ม (evident grey) มีสีเทาเข้มเข้มมีคุณภาพต่ำมากเป็นน้ำเชื้อในระดับที่พิจารณาใช้ในการเก็บรักษา เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

5.3 สีขาวเข้ม หรือสีขาวเหลือง (strong white) น้ำเชื้อลักษณะนี้เป็นน้ำเชื้อที่มีคุณภาพต่ำมากพอ ๆ กับน้ำเชื้อที่มีลักษณะสีเทาเข้ม

การตรวจคุณภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์

การตรวจคุณภาพน้ำเชื้อด้วยกล้องจุลทรรศน์ เป็นการยืนยันคุณภาพน้ำเชื้อ หลังจากการตรวจด้วยตาเปล่าและพอจะประมาณคุณภาพของน้ำเชื้ออย่างคร่าว ๆ ได้แล้ว การตรวจนี้จะเป็นการบอกคุณภาพน้ำเชื้ออย่างละเอียดแบ่งเป็นการตรวจชนิดต่าง ๆ คือ

1. การเคลื่อนที่หมู่ (mass activity) เป็นการตรวจการเคลื่อนที่ของตัวอสุจิโดยดูเป็นกลุ่มก้อนรวม ๆ กันไปไม่ดูเฉพาะตัวใดตัวหนึ่ง วิธีใช้น้ำเชื้อหยดบนกระจกส่องกล้องซึ่งมีอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียสโดยไม่ปิดกระจกบางกับหยดน้ำเชื้อส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์ ในขนาดกำลังขยายต่ำประมาณ 50-100 เท่า

2. การเคลื่อนที่รายตัว (motility) เป็นการตรวจคุณภาพ ของน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อที่ตกลงไปอีก โดยสังเกตดูตัวอสุจิแต่ละตัวโดยใช้น้ำเชื้อหยดบนกระจกส่องกล้องปิดด้วย กระจกบางส่องด้วยจุลทรรศน์ขนาดกำลังขยาย 300-400 เท่า ค่าของการเคลื่อนที่รายตัว เป็นการกะประมาณจำนวนร้อยละของตัวอสุจิที่สามารถเคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้ ทั้งนี้ต้องนับ เฉพาะตัวอสุจิที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าเท่านั้น ไม่รวมถึงตัวอสุจิที่เคลื่อนที่ไม่ตรงทิศทาง

3. ความเข้มข้น (concentration) ในกระบวนการผสมเทียมนั้นจำเป็นต้องทราบความเข้มข้นของน้ำเชื้ออย่างถูกต้องแน่นอน ซึ่งส่วนมากจะวัดกันในหน่วยจำนวนตัวอสุจิปริมาตร 1 มิลลิเมตร เพื่อจะได้ทราบจำนวนตัวอสุจิทั้งหมดที่รัดเก็บ ได้ครั้งหนึ่ง ๆ และสามารถคำนวณ เพื่อแบ่งน้ำเชื้อนำไปผสมเทียมให้ได้มากที่สุดหรือสามารถเจือจางได้ก็เท่า เพื่อให้นำน้ำเชื้อแฉับนี้ให้ได้มากที่สุด

การตรวจการเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ (Motility)

การเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ สามารถบ่งบอกให้ทราบถึงความสมบูรณ์พันธุ์ของพ่อพันธุ์ได้ การตรวจการเคลื่อนไหวของตัวอสุจิในโคนมีวิธีการตรวจต่าง ๆ คือ

วิธีการสังเกตการเคลื่อนไหวด้วยสายตา ซึ่งแบ่งการตรวจได้ 2 แบบ คือ การตรวจการเคลื่อนไหวหมู่ (mass movement หรือ Wave motion) การตรวจวิธีนี้ใช้ได้กับน้ำเชื้อที่มีความเข้มข้นสูง เช่น น้ำเชื้อโค และ มั่นตอนการตรวจดังนี้

1. ใช้ loop หรือ เข็มเขี่ยเชื้อที่ผ่านการฆ่าเชื้อ (ด้วยการลนในเปลวไฟตะเกียงแอลกอฮอล์ จนร้อนแดง ปลอ่ยให้เย็นลง) จุ่มลงในหลอดน้ำเชื้อ

2. นำเชื้อจะติดมากับ loop นำมาแตะบนแผ่น slide ที่สะอาด

3. นำไปตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ทันที ด้วยกำลังขยาย 40-100X ทำการประเมินการเคลื่อนที่ของอสุจิโดยแบ่งเป็นเกรดต่าง ๆ คือ

เกรด 4 น้ำเชื้อมีความเข้มข้นสูงมาก ทำให้เห็นคลื่นของการเคลื่อนที่เป็นสี่ค่อนข้างทึบ ดำ ลักษณะการเคลื่อนที่ของอสุจิเคลื่อนที่รวดเร็วมาก มองเห็นคลื่นของการเคลื่อนไหวคล้ายไปมาอย่างรวดเร็ว

เกรด 3 คลื่นหรือรัวรอยของการเคลื่อนที่จะบางลง และการเคลื่อนที่จะเร็วปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เกรด 2 คลื่นหรือรั้วรอยของการเคลื่อนที่จะบางลงมากการเคลื่อนที่จะช้าลง
 เกรด 1 ไม่มีคลื่นของการเคลื่อนที่ เห็นอสุจิเคลื่อนที่เป็นตัว ๆ ไม่เป็นกลุ่ม
 เกรด 0 อสุจิไม่มีการเคลื่อนที่

กฎตรวจการเคลื่อนไหวรายตัว (Individual movement) ตามปกติอสุจิมีลักษณะการเคลื่อนไหวแบบต่าง ๆ คือ

เคลื่อนไหวพุ่งไปข้างหน้า (progressive movement) อสุจิมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เคลื่อนไหวเป็นวงกลม (Circling movement หรือ reverse circling movement) อสุจิมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าหรือกลับหลังเป็นวงกลม

เคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Pendulation movement) อสุจิมีการกระตุกกระดิกตัวอยู่กับที่

ขั้นตอนการตรวจดังนี้

1. ใช้แท่งแก้วที่สะอาดจุ่มน้ำเชื้อมาและลงบนแผ่น slide ที่สะอาด ปิดหยดน้ำเชื้อด้วยกระจกปิด slide (หยดน้ำเชื้อต้องไม่หยดใหญ่เกินไป)
2. นำแผ่น slide ไปตรวจการเคลื่อนไหวของอสุจิด้วยกล้องจุลทรรศน์ กำลังขยาย 200-400X ทันที ให้สังเกตการเคลื่อนที่ของอสุจิที่มีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเท่านั้น แบ่งเป็นเกรดต่าง ๆ คือ

เกรด 5 ระดับดีเลิศ (excellent motility) อสุจิ 80% หรือมากกว่านี้มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้า (progressive movement) อย่างรวดเร็วมาก

เกรด 4 ระดับดีมาก (very good motility) อสุจิ 70-80% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เกรด 3 ระดับดี (good motility) อสุจิ 50-75% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เกรด 2 ระดับพอใช้ (fair motility) อสุจิ 20-50% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้า แต่ช้ามาก

เกรด 1 ระดับเลว (poor motility) อสุจิน้อยกว่า 30% มีการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ เห็นแต่การกระดิกตัวอสุจิเท่านั้น

เกรด 0 (no motility) อสุจิไม่มีการเคลื่อนไหวเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากที่จะใช้เกรด 0-5 เป็นการวัดการเคลื่อนไหวรายตัวแล้ว เรายังสามารถใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ การเคลื่อนไหวรายตัวเป็นค่าวัดก็ได้ โดยการให้ค่าเป็นเปอร์เซ็นต์นั้น จะให้ค่าเป็นจำนวนเต็ม 10 เช่น 10 20 30 40 50 เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามก็อาจให้เป็นจำนวนเต็ม 5 ก็ได้

อย่างไรก็ตามการตรวจการเคลื่อนไหวรายตัว เราอาจให้ค่าการตรวจเป็นเปอร์เซ็นต์ Motile sperm ซึ่งจะบอกให้รู้ถึงการเคลื่อนไหวของอสุจิทั้งหมด และให้ค่าเป็นเปอร์เซ็นต์ Motility ซึ่งจะวัดความแข็งแรงของอสุจิ (นับเฉพาะอสุจิที่เคลื่อนที่เป็นเส้นตรง โดยสังเกตความเร็วในการเคลื่อนที่ เคลื่อนที่เร็วมากให้ เกรด 10 ช้าสุด ให้เกรด 1)

การตรวจการเคลื่อนไหวของอสุจิเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ควรดำเนินการดังนี้

1. ผู้ทำการประเมิน ควรได้รับการฝึกฝนให้มีความชำนาญ โดยการฝึกประเมินเปรียบเทียบกับผู้ที่ชำนาญแล้ว หรือทำการประเมินหลาย ๆ ครั้ง
2. การหยดน้ำเชื้อที่ยังไม่เจือจางลงบนแผ่น slide ควรมีการเจือจางกับสารเจือจาง (buffer) เพื่อที่จะให้มีตัวอสุจิวาง 20-30 ล้านเซลล์ (อัตราส่วนน้ำเชื้อ : buffer ประมาณ 1:25)
3. หยดน้ำเชื้อและ buffer อย่างพอเหมาะเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการไหลของน้ำเชื้อ หรือน้ำเชื้อแห้งขณะประเมินน้ำเชื้อเมื่อเตรียมแล้วจะต้องรีบทำการประเมินให้เสร็จทันที
4. มีการอุ่นแผ่น slide บน hot plate ที่อุณหภูมิประมาณ 38 องศาเซลเซียส ทุกครั้งที่มีการตรวจ หรืออาจใช้ hot plate ชนิดที่ติดตั้งอยู่บน stage ของกล้องจุลทรรศน์ก็ได้
5. กลับหลอดน้ำเชื้อไปมาหลาย ๆ ครั้งก่อนตรวจ
6. ขณะทำการประเมิน ควรเลื่อนแผ่น slide ดูการเคลื่อนที่หลาย ๆ จุด (สำหรับการตรวจการเคลื่อนไหวรายตัว) สำหรับการตรวจการเคลื่อนไหวหมู่ เราใช้น้ำเชื้อขนาดเล็กและกล้องกำลังขยายต่ำ เวลาตรวจจะเห็นหลอดน้ำเชื้อที่ทอดไว้เต็มหลอด จึงไม่จำเป็นต้องเลื่อนดูหลายจุด

นอกจากนี้ยังมีวิธีการตรวจการเคลื่อนไหวของอสุจิแบบอื่น ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สังเกตการเคลื่อนไหวด้วยสายตานิยามเวลา (Eye and Stopwatch)
2. Time exposure photography
3. Cinemograph with stroboscope
4. Spectrophotometry
5. Sedimentation orientation (การปรับตัวอสุจิหลังทำให้ตกตะกอน)
6. Ultraviolet light absorption
7. Hemocytometer method
8. A-C bridge and oscilloscope
9. Cellsoft Computer Assisted Semen Analysis (CASA)

ตารางที่ 1 วิธีการศึกษาการเคลื่อนไหวตัวอสุจิ

วิธี	ค่าที่ใช้ตัดสิน	ข้อดี	ข้อเสีย
1	- ใช้ความชำนาญตัดสิน	- ทำได้ง่าย, รวดเร็ว ประหยัด	- ต้องชำนาญ ค่าที่วัด ได้ไม่มาตรฐาน
2	- วัดเวลาในการเคลื่อน ที่ในระยะทางที่กำหนด	- วัดความเร็วของอสุจิ ได้ง่าย, รวดเร็ว, ประหยัด	- ค่าที่วัดได้ไม่มาตรฐาน
3	- วัดระยะทางที่เคลื่อนที่	- ให้ข้อมูลที่แม่นยำ	- ใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพ ราคาค่อนข้างแพง
4	- วัดระยะทางที่เคลื่อนที่	- วัดความเร็วในการ เคลื่อนไหวจากภาพ นิ่งหรือภาพเคลื่อน ไหว	- อุปกรณ์ราคาแพง
5	- วัดจำนวนของอสุจิที่ เคลื่อนที่ผ่านลำแสงต่อ หน่วยเวลา	- ง่ายและรวดเร็ว	- วัดรูปแบบของการ เคลื่อนไหวแต่ละเซลล์ ไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่	ค่าที่ใช้ตัดสิน	ข้อดี	ข้อเสีย
6	- วัดการเปลี่ยนความหนาแน่นของน้ำเชื้อที่ผ่านการ Centrifuge แล้ว	- วัดระดับการกระตุ้นและลดลงของการเคลื่อนไหว	- ต้องการเครื่องมือพิเศษ
7	- วัดระดับการปรับตัว	-	- วัดการเคลื่อนไหวของอสุจิวางตัวไม่ได้
8	- นับจำนวนอสุจิที่เคลื่อนที่	- แม่นยำ	- ใช้เวลาพอสมควร
9	- วัดค่าการนำไฟฟ้าของอสุจิ	- แม่นยำ	- วัดอสุจิที่มีความเข้มข้นน้อยกว่า 800,000 ตัว/มม. ³ ไม่แม่นยำ
10	- ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการตัดสินใจ	- แม่นยำ รวดเร็ว ข้อมูล ได้มาตรฐาน, ให้ข้อมูลหลายชนิด	- เครื่องมือราคาแพง

การตรวจความเข้มข้นของตัวอสุจิ (Sperm count)

ความเข้มข้นของอสุจิมีความสำคัญต่อการหาอัตราส่วนในการเจือจางน้ำเชื้อ ความเข้มข้นของอสุจิที่มีความผันแปรไปขึ้นอยู่กับ อายุ น้ำหนัก สุขภาพ อาหาร ฯลฯ ความเข้มข้นของอสุจิในพ่อโคอยู่ระหว่าง 1,000-2,000 ล้านตัว/ซี.ซี การตรวจความเข้มข้นของอสุจิมีหลายวิธีคือ

- การสังเกตด้วยตาเปล่า (Visual observation)
- การใช้ Hemocytometer (Direct cell count)
- การใช้ Counting chamber (Sefi Medical Instrument)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ Nephelometric method (photoelectric colorimeter)

การใช้ Electronic particle counter

การใช้ Density standard method

การใช้ Cell Volum method

การใช้ Cellsoft Computer Assisted Semen Analysis (CASA)

วิธีการใช้ Hemocytometer วิธีนี้ตามปกติจะใช้ในการตรวจนับจำนวนเม็ดเลือด Hemocytometer ประกอบด้วย Hemocytometer slide ซึ่งจะมีช่องนับ Counting Chamber 2 ส่วน แผ่นกระจกปิด Chamber และไปเปตเจ็องน้ำเชื้อ (Red blood cell ditution pipette) Hemocytometer slide มี 2 ชนิด คือ Fuchs-Rosenthal และ Neubauer ทั้ง 2 ชนิดต่างกันที่การแบ่งช่องบน Counting chamber โดยชนิด Fuchs-Rosenthal มีการแบ่งเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสใหญ่ 16 ช่อง ๆ ใหญ่ แต่ละช่องประกอบด้วย 16 ช่องเล็ก ช่องใหญ่แต่ละช่องมีพื้นที่ตารางมิลลิเมตร เมื่อปิดแผ่นกระจกปิด chamber จะทำให้บริเวณที่นับสูงชัน 0.2 มม. ดังนั้นปริมาตรของสี่เหลี่ยมจัตุรัส 1 ช่องเล็กเท่ากับ $1/16 \times 0.2$ ลบ.มม. หรือ $1/80$ ลบ. มม. ส่วนชนิด Neubauer จะแบ่งเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสใหญ่ 25 ช่อง ช่องใหญ่แต่ละช่องประกอบด้วย 16 ช่องเล็ก ช่องใหญ่แต่ละช่องมีพื้นที่ $1/25$ ตร.มม. เมื่อปิดแผ่นกระจกปิด chamber จะทำให้บริเวณที่นับสูงชัน 0.1 มม. ดังนั้น ปริมาตรของสี่เหลี่ยมจัตุรัส 1 ช่องเล็กเท่ากับ $1/400 \times 0.1$ หรือ $1/4000$ ลบ.มม.

การใช้ Hemocytometer

1. เตรียมสารละลายเจ็องน้ำเชื้อ ซึ่งอาจใช้ turk solution (ประกอบด้วย acetic a 0.5 มล. น้ำกลั่น 99.5 มล. และ methylene blue 2-3 หยด) หรือใช้สารละลายที่ประกอบด้วยน้ำกลั่น 50 มล. 1 มิลลิตร Eosin 2% และ 1 มล. ของสารละลาย Nacl 3% หรือใช้สารละลาย Nacl 3% ก็ได้

2. กลับหลอดน้ำเชื้อเบา ๆ ให้น้ำเชื้อเข้ากัน คูดน้ำเชื้อเข้า dilution pipette ขึ้นมาถึงขีด 0.05 มม. บน pipette สำหรับชนิด Neubauer และถึงขีด 1 มม. บน pipette สำหรับชนิด Fuchs-Rosenthal จากนั้น คูดสารละลายเจ็องน้ำเชื้อเข้าถึงขีด 101 มม. จะได้อัตราเจ็องน้ำเชื้อ 1:200 และ 1:100 ตามลำดับ แล้วใช้สายยางที่คูดน้ำเชื้อกับบริเวณหัวท้ายของ pipette ไว้และเขย่านาน 1 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วางกระบอกปิด counting chamber ปิดทับ chamber นำน้ำเชื้อที่เจือจางไว้ไว้ใน pipette มาเป่าส่วนปลายทิ้ง 4-5 หยด จากนั้นปล่อยส่วนผสมน้ำเชื้อที่เจือจางแล้วเข้าใต้กระบอกปิด counting chamber ตรงบริเวณรอบรูรูปตัว V พยายามอย่าปล่อยน้ำเชื้อเข้าไปมากเกินไป จะทำให้เต็มท่อม chamber หากมากเกินไปให้ใช้กระดาษซับ ซับออกให้พอดี

4. ปล่อย Slide ทิ้งไว้ 1 นาที นำไปตรวจนับภายใต้กล้องจุลทรรศน์ กำลังขยาย 200-400X

5. pipette และ แผ่น hemocytometer slide ที่ใช้แล้วให้รับล้างทันที ด้วยน้ำกลั่น สำหรับ pipette ควรใช้ ether ล้างอีกทีเพื่อจะได้แห้งส่วน pipette เมื่อล้างด้วยน้ำกลั่นแล้วให้ซับให้แห้งด้วยกระดาษซับที่นุ่ม ๆ

6. วิธีการนับ ถ้าเป็นชนิด Neubauer ให้นับ 5 ช่องใหญ่ หรือ 80 ช่องเล็ก อาจนับช่องใหญ่ในแนวทะแยงก็ได้ ถ้าเป็นชนิด Fuchs-Rosenthal ให้นับ 1 ช่องใหญ่

7. การคำนวณ ให้เอาจำนวนอนุสจุที่นับได้ทั้งหมด คูณด้วย 10^7 สำหรับชนิด Neubauer หรือ 5×10^5 สำหรับชนิด Fuchs-Rosenthal ก็จะได้จำนวนอนุสจุใน 1 ซี.ซี

วิธีการใช้ Counting Chamber (Sefi Medical Instrument) วิธีนี้เหมาะสำหรับการนับอนุสจุที่มีความเข้มข้นไม่เกิน 200 ล้านตัว/ซี.ซี. สำหรับเนื้อโคซึ่งมีความเข้มข้นมากกว่านี้ จะต้องมีการทำเจือจางเพื่อทำ standard scale ก่อนวิธีนี้เป็นวิธีการที่ให้ความรวดเร็วมากกว่า Hemocytometer

วิธีการใช้ Nephelometric method หรือ photoelectric colorimeter วิธีนี้ให้ผลการประเมินที่รวดเร็วมากทำให้สะดวก นิยมใช้ในศูนย์น้ำเชื้อขนาดใหญ่โดยอาศัยหลักการที่ว่าตัวน้ำเชื้อที่มีความเข้มข้นสูงแสงจะผ่านได้น้อย ดังนั้น การวัดปริมาณที่แสงผ่านน้ำเชื้อที่เราต้องการตรวจเมื่อใช้วิธีที่ 1 เป็นมาตรฐานก็จะทำให้เรารู้ความเข้มข้นของอนุสจุได้ หลักการของวิธีนี้ ขึ้นตอนในการวัดขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่อง เช่น การใช้เครื่องของบริษัท Bausch and Lomb (Spectronic 20) จะใช้ความยาวคลื่นแสง 550 มิลลิไมครอน โดยเจือจางน้ำเชื้อ 0.1 ซี.ซี กับสารละลาย 7.5 ซี.ซี. นำไปวัดการผ่านของแสงโดยแต่ก่อนที่จะนำไปวัดต้องให้ blank ปรับมาตรฐานของเครื่องก่อนค่าแสงผ่านที่วัดได้ก็นำไปเทียบกับกราฟที่ทำเป็นมาตรฐานไว้แล้ว ก็จะได้อ่านความเข้มข้นของอนุสจุออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการใช้ Electronic partical counter ลักษณะของเครื่องมือหลักการง่าย ๆ คือ อสุจิจะถูกเจือจางด้วยน้ำเกลือในอัตรา 1:6,000 จากนั้นให้ส่วนผสมนี้ไหลผ่านไปตามท่อเล็ก ๆ (Capillary) อสุจิจะผ่านก่อนนี้ได้ที่ละตัวเท่านั้น ขณะอสุจิเคลื่อนที่ผ่านท่อ ขั้ว electrode จะวัดการเปลี่ยนแปลง ความต้านทานของกระแสไฟฟ้า และมีการนับได้ วิธีนี้รวดเร็ว แม่นยำ แต่ราคาแพงเกินกว่าการใช้ในห้องปฏิบัติการเล็ก ๆ

การใช้ Density standard method วิธีการนี้ทำให้อ่านค่าได้ค่อนข้างรวดเร็ว โดยเทียบกับความทึบแสง (ความหนาแน่น) ของสารละลายมาตรฐานที่เตรียมไว้ใช้ Barium chloride และ Sodium sulfate เพื่อทำสารละลาย Barium sulfate ที่มีความเข้มข้น 0.06, 0.09, 0.12, 0.15 และ 0.18% อย่างไรก็ตามจะต้องมีการทำน้ำเชื้อที่รู้ความเข้มข้นมาเทียบกับ ความเข้มข้นของสารละลาย Barium sulfate ก่อนด้วย ถ้าต้องการวัดความเข้มข้นให้แม่นยำ เชื้อเจือจางกับสารละลายโซเดียมซัลเฟต (1:10) แล้วนำไปเทียบกับความหนาแน่นมาตรฐานข้อเสียของวิธีนี้คือ สารละลายมาตรฐานเก็บไว้ได้ไม่ค่อนนานเท่าที่ควร และมีการใช้วิธีอื่นที่คิดว่าวิธีนี้จึงไม่ค่อยนิยมใช้

การใช้ Cell-Volumn method ทำเช่นเดียวกับการวัด hematocrit ของเลือด แต่ความแม่นยำต่ำกว่าวิธีอื่น ๆ

การใช้ Cellsoft Computer Assisted Semen Analysis (CASA) ใช้ computer ช่วยในการอ่านค่าซึ่งจะอ่านได้หลายค่า ให้ความแม่นยำสูง แต่ราคาแพง

สารเจือจางน้ำเชื้อ

พีระสีกัล สุกธิโธชิน (2524 หน้า 153) ได้กล่าวไว้ว่าการเจือจางน้ำเชื้อมีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนเจือจางน้ำเชื้อ เพื่อเจือจางน้ำเชื้อพ่อโคทั้งนี้เนื่องจากปริมาณของน้ำเชื้อโคมีปริมาณน้อย และมีความเข้มข้นอยู่มาก เป็นการยุ่งยากในการแบ่งนำไปใช้ การพัฒนาการใช้สารเจือจางน้ำเชื้อนี้ เกิดขึ้นเมื่อเริ่มมีการแบ่งน้ำเชื้อไปใช้ แบ่งน้ำเชื้อทำน้ำเชื้อแช่แข็งและใช้ในการเก็บรักษา การใช้สารเจือจางน้ำเชื้อนี้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการทำการผสมเทียมให้ ประสพผลสำเร็จ ดังนั้นในบางครั้งจึงเรียกสารเจือจางน้ำเชื้อว่าสารยืดอายุน้ำเชื้อ (Semen extender) เนื่องจากช่วยในการเจือจางน้ำเชื้อและช่วยยืดอายุน้ำเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการสร้างอุปกรณ์

3.1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตร

วิชาการคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม (สทษ ๕22) เป็นวิชาเลือกบังคับวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม พุทธศักราช 2527 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นวิชา 3 หน่วยกิต เร็ยนทฤษฎี 2 คาบ/สัปดาห์ และปฏิบัติ 3 คาบ/สัปดาห์ คาบเรียนทั้งหมด 100 คาบ/เทอม

สังเขปรายวิชา ความสำคัญและเป้าหมายของการคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม ภาววิภาคและสรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์ การปรับปรุงคุณภาพโคนมโดยวิธีการทางพันธุศาสตร์ ระบบการผสมพันธุ์และแผนการผสมพันธุ์โคนม วิธีการผสมพันธุ์ การผสมติด การตรวจท้อง การอุ้มท้อง การคลอด การเป็นหมัน การคัดเลือกโคนมและการเลี้ยงทดแทนฝูง การตรวจสอบสายพันธุ์ การจดบันทึก และการทำทะเบียนประวัติ ปัญหาในการผสมพันธุ์โคนมและแนวทางแก้ไขปัญหา

ราชการสอนภาคทฤษฎี

ทฤษฎีบทที่	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	ความสำคัญของการคัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม	2
2	ภาววิภาคและสรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์	4
3	การปรับปรุงคุณภาพโคนมโดยวิธีการทางพันธุศาสตร์	4
4	ระบบการผสมพันธุ์และแผนการผสมพันธุ์โคนม	4
* 5	วิธีการผสมพันธุ์	10
	5.1 การจูงเข้าผสม	
	5.2 การปล่อยให้คุมฝูงในทุ่งหญ้า	
	5.3 การผสมเทียม	
	*** 5.3.1 การทำน้ำเชื้อแช่แข็ง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 การเก็บรักษาน้ำเชื้อ

5.3.3 การนำน้ำเชื้อไปใช้

6	การตรวจการตั้งท้อง	4
7	การคลอดและการช่วยเหลือการคลอด	4
8	การคัดเลือกโคนมและการเลือกทดแทนฝูง	4
9	การตรวจสอบสายพันธุ์	2
10	การจดบันทึกและการทำทะเบียนประวัติ	2
11	ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการผสมพันธุ์โคนม	4
	รวม	44 คาบ

บทปฏิบัติการที่	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	ระบบสืบพันธุ์เพศผู้	4
2	ระบบสืบพันธุ์เพศเมีย	4
3	การตรวจการเป็นสัด	4
4	การเก็บน้ำเชื้อจากโค	4
5	การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ	6
6	รูปร่าง ลักษณะและความผิดปกติของตัวอสุจิ	4
7	การตรวจการเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ	4
8	การละลายน้ำเชื้อ	4
9	การเจือจางและเก็บรักษาน้ำเชื้อ	6
10	การตรวจการอุ้มท้อง	6
11	การคลอดและการช่วยเหลือการคลอด	4
	รวม	56 คาบ

จากผลวิเคราะห์หลักสูตรแล้ว ผู้จัดทำได้นำเอาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยกำหนดให้เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค ซึ่งผู้จัดทำเห็นว่า น้ำจะผลิตได้ดีโอแสดงขั้นตอนการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโคทั้งหมด เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นตัวอย่างในการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้นำเอาทฤษฎีบทที่ 5 และบทปฏิบัติการที่ 4,5 เรื่อง การลำนน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค มาทำเป็นวิดีโอประกอบคำบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผู้จัดทำไว้วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมจากสิ่งเขปรายวิชาเป็นที่เรียบร้อยแล้วมี
เนื้อหา ดังนี้

ทฤษฎีบทที่

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

5

1. สามารถบอกวิธีการผสมที่เหมาะสมกับโคในฝูงได้ถูกต้อง
2. อธิบายวิธีการผสมเทียมได้ถูกต้อง
3. อธิบายวิธีการทำน้ำเชื้อแช่แข็งได้ถูกต้อง

บทปฏิบัติการที่

4

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการเก็บน้ำเชื้อจากโคที่ถูกต้อง
2. บอกวิธีการเก็บรักษา น้ำเชื้อจากโคได้ถูกต้อง

5

1. เพื่อให้เกิดทักษะและความรู้ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ
ที่ถูกต้อง
2. บอกวิธีการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อได้ถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เนื้อหาราสละเลือดเกี่ยวกับการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

การเก็บน้ำเชื้อจากพ่อโค

(Collection of Semen from the Bull)

การเก็บน้ำเชื้อเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการผสมเทียม การเก็บน้ำเชื้อที่กระทำขึ้นอย่างถูกต้อง จะได้น้ำเชื้อที่มีคุณภาพดี ซึ่งก็จะมีผลทำให้ผลการผสมติดสูงวิธีการเก็บน้ำเชื้อมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีการใช้ช่องคลอดเทียม (The artificial Vagina method หรือ AV) วิธีการนวดด้วยมือ (The massage method) วิธีการกระตุ้นด้วยไฟฟ้า (electrical ejaculation) วิธีการเก็บจากช่องคลอดโคตัวเมียที่พึงผ่านการผสมโดยธรรมชาติ วิธี Syringe method และวิธีบีบนิ้วส่วนปลายอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้ (gloved hand method) ในบทปฏิบัติการนี้จะได้กล่าวถึงวิธีการเก็บน้ำเชื้อ 4 วิธีแรกเท่านั้น

วิธีการใช้ช่องคลอดเทียม หรือ AV ช่องคลอดเทียมที่ใช้เก็บน้ำเชื้อโคชนิดนี้มี 2 แบบ คือ Danish type และ American type ส่วนประกอบของช่องคลอดเทียมแบ่งได้คือ

1. ครอบอกยางชั้นนอก (Casing หรือ Outer casing) ขนาดและความยาวของครอบอกยางชั้นนอกขึ้นอยู่กับขนาดของพ่อโคด้วย ครอบอกยางชั้นนอกจะมีวาล์ว 2 ชั้น สำหรับเติมน้ำ และเติมลมได้

2. ยางชั้นใน (liner หรือ inner liner) เป็นท่อยางอ่อนท่อยางในบางชนิดมีลักษณะผนังด้านหนึ่งเรียบ และอีกด้านหนึ่งมีลักษณะขุ่น สามารถเลือกใช้ได้ตามที่พ่อโคชอบ ยางชั้นในจะมีความยาวมากกว่าครอบอกยางชั้นนอก 1.5-2 เท่า และเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กกว่าเล็กน้อย

3. กรวยยาง (funnel หรือ Cone) เป็นท่อยางรูปกรวย มักนิยมใช้กรวยยาง silicone เพราะสะดวกในการฆ่าเชื้อ และมีลักษณะเรียบทำให้น้ำเชื้อไหลลงหลอดได้รวดเร็ว

4. หลอดเก็บน้ำเชื้อ (Collecting tube) เป็นหลอดที่มีขีดบอกปริมาตร เพื่อจะได้รู้ปริมาตรของน้ำเชื้อหลังการเก็บน้ำเชื้อ

5. กุญแจกรวยยาง (insulator) เป็นถุงผ้าหรือถุงยางที่บุฟองน้ำใช้ปกคลุมกรวยยาง และหลอดเก็บน้ำเชื้อ เพื่อป้องกันแสงแดด ไม่ให้กระทบต่ออสุจิ ซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายได้ นอกจากนี้ยังช่วยป้องกันไม่ให้หลอดเก็บน้ำเชื้อแตกได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บน้ำเชื้อด้วย AV นี้ จำต้องมีการฝึกซ้อมก่อนการฝึกจริงเริ่มจากระยะหลัง หย่านม ควรทำความคุ้นเคยกับโครุ่นที่เราจะเก็บไว้ เป็นพ่อพันธุ์ด้วยการแยกขังคอกเดี่ยว มีการทำสหเพศชาย เพื่อให้ง่ายต่อการวิ่งนอกจากนี้อาจวิ่งโคมาออกกำลังกาศด้วยการวิ่งในช่วงเช้า ๆ หลังจากนั้นเมื่อโคมีอายุประมาณ 1 ปี จะฝึกหัดให้โคขึ้นกับตัวล่อตามปกติโกอายุ 1 ปี จะมีการแสดงการกำหนด (Libido) โดขอวิษวะเพศจะแข็งตัวขึ้นออกมาจากหนึ่งหุ้มได้แล้ว การฝึกให้โคขึ้นกับตัวล่ออาจทำได้โดย จูงตัวล่อนำหน้า และโคที่เราจะฝึกตามหลังวิธีนี้ จะได้ผลดีในช่วงเช้า ๆ และตัวล่อควรเป็นตัวที่โค ที่เราจะฝึกคุ้นเคย การฝึกวิธีนี้คนฝึกจะต้องให้ตัวล่อหยุดพักเป็นช่วง ๆ และการหยุดแต่ละช่วงจะดึงโคที่ฝึกเข้ามาบริเวณนี้ท้ายตัวล่อ พร้อมกับใช้เสียง up หรือเอะ ๆ พูดกระตุ้น นอกจากนี้อาจทำได้โดย นำตัวล่อเข้าช่องเก็บน้ำเชื้อที่มีอยู่ โดยจะนำน้ำเมือกของโคตัวเมียที่เป็นสัตว์ตัวหรือน้ำเชื้อ มาทาบนท้ายตัวล่อ นำโคที่จะฝึกมาดมที่บนท้ายก็จะช่วยกระตุ้นให้พ่อพันธุ์มีความกำหนัดได้เช่นกัน นอกจากนี้อาจทำโดยนำโคที่จะฝึกมาดมพ่อพันธุ์ตัวอื่น เพื่อการเก็บน้ำเชื้อก็ได้ การฝึกไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตามเมื่อโคที่ฝึกขึ้นกับตัวล่อแล้ว ให้ผู้ฝึกจับหนึ่งหุ้มปลายลิ้นคั่น แบนแนวลิ้นคั่นออกมาด้านข้าง เพื่อจะได้เก็บน้ำเชื้อได้ต่อไป

ขั้นตอนการเก็บน้ำเชื้อ

1. ออบน้ำพ่อโค และตัดขนบริเวณปลายหนึ่งหุ้มลิ้นคั่นให้สั้น ควรใช้ผ้าแห้ง ๆ เช็ดบริเวณปลายหนึ่งหุ้มลิ้นคั่นให้แห้งด้วย
2. เตรียมช่องคลอดเทียมโดยประกอบ อย่างขึ้นใน กรวยขาง เข้ากับกระบอกขางชั้นนอก เติมน้ำอุ่นอุณหภูมิ 55-60 องศาเซลเซียส ให้เต็ม และเติมลมให้แน่น กระชับ อุณหภูมิของ AV หลังเตรียมเสร็จ ควรอยู่ระหว่าง 40-42 องศาเซลเซียส ทา K-Y Jelly บริเวณปากทางเข้า การทา K-Y Jelly ไม่ควรทามากเกินไป หรือฉีกเกินไป ควรทาให้ลึกเข้าไปใน AV ประมาณ 1/4 ของความยาว AV จากนั้นประกอบหลอดเก็บน้ำเชื้อเข้ากับกรวยขาง และคลุมกรวยขางและหลอดน้ำเชื้อด้วยถุงหุ้มกรวยขาง
3. นำตัวล่อ (teaser) เข้าช่องรีดเก็บน้ำเชื้อ บางกรณีอาจใช้หุ่นล่อ (Dummy) ก็ได้ ตัวล่อหรือหุ่นล่อ ควรเป็นตัวที่ใช้ในการฝึกโคพ่อพันธุ์ มีบางครั้งเราอาจใช้กระบือเป็นตัวล่อ และรีดเก็บน้ำเชื้อจากช่องโค
4. คนเก็บน้ำเชื้อถือ AV ไปขึ้นเตรียมด้านข้างตัวล่อ ถ้าถนัดขวาให้ถือ AV ถ้าวางมือขวา และขึ้นด้านขวาของตัวล่อ ให้ผู้ช่วยจูงพ่อพันธุ์เข้ามาหาตัวล่อ กระตุ้นให้พ่อพันธุ์เกิดความกำหนัด สังเกตได้ว่าพ่อพันธุ์มีความกำหนัด โดขจะมีการแข็งตัวของลิ้นคั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระดกขึ้นลงหรือยื่นเข้าออก มีน้ำใส่หมวกออกมา มีอาการหลังแอ่นหรือมีอาการที่เรียกว่า Fleshmen (พ่อโละจะหงนหน้าขึ้น สูดอากาศเข้า มีการเพอริมฟิปากจนเห็นเหงือกริม ฟิปากบ่นได้ชัด)

5. พ่อโละที่กำหนัดจะขึ้นทับตัวล่อและยื่นปลายลึงค์ออกมา (ปกติยื่นออกมาเพื่อหาปากช่องคลอด) ในจังหวะนี้ให้คนรัดน้ำเชื้อไว้มือจับหนึ่งหุ้มปลายลึงค์ในลักษณะ หางขมมือเบน ลำลึงค์ออกมาด้านข้าง ในช่วงแรกนี้จะยังไม่ให้ปลายลึงค์จ่อเข้ากับ AV แต่จะให้ปลายลึงค์จ่อยื่นออกมาโดยไม่ให้หลังน้ำเชื้อ (false mount) การทำเช่นนี้จะทำให้พ่อพันธุ์มีความกำหนัดมากขึ้นและได้น้ำเชื้อคุณภาพดี เมื่อเก็บน้ำเชื้อได้ แต่เหมาะ กับ โศสาย เสือโคร่งมากกว่า โศสาย เลือดเอเซีย พ่อพันธุ์ที่มีการ false mount แล้วจะลงจากตัวล่อ

6. จูงพ่อพันธุ์ออกจากตัวล่อ เดินเป็นวงกลมค้ำท้ายตัวล่อ จากนั้นจูงมาขึ้นท้ายตัวล่อใหม่ พ่อพันธุ์จะมีความกำหนัดมาก จะขึ้นทับตัวล่อโดยเร็ว ยื่นปลายลึงค์ออกมาหาปากช่องคลอด ให้คนรัดน้ำเชื้อเบนแนวลึงค์ออกมาด้านข้าง ให้ปลายลึงค์จ่อกับปากทางเข้า AV ช่วงนี้จะต้องจับแนว AV ให้ตรงกับแนวลึงค์เมื่อปลายลึงค์จ่อตรง AV พ่อพันธุ์จะกระแทก (thrust) หรือพุ่งลึงค์เข้าไปใน AV อย่างแรง และจะหลังน้ำเชื้อ (Ejaculation) ออกมา จากนั้นพ่อพันธุ์จะลงจากตัวล่อ ให้คนรัดน้ำ AV ออกจากลึงค์ และยก AV ตั้งขึ้นให้น้ำเชื้อไหลลงหลอดเก็บ น้ำน้ำเชื้อที่เก็บได้ไปตรวจคุณภาพต่อไป น้ำเชื้อที่ได้จะมีคุณภาพดีกว่าวิธีอื่น ๆ

การรัดเก็บน้ำเชื้อ คนรัดเก็บน้ำเชื้อควรเป็นคนเดียวกัน รวมทั้งตัวล่อสถานที่ เวลา ควรเป็นเวลาเดียวกัน เพราะพ่อพันธุ์ไวต่อการเปลี่ยนแปลงหากเปลี่ยนเร็วเกินไป อาจทำให้เก็บน้ำเชื้อไม่ได้ หรืออาจได้คุณภาพน้ำเชื้อไม่ดี บางกรณี เช่น การเปลี่ยนคนรัดพ่อพันธุ์ อาจเกิดความเครียดและทำอันตรายต่อคนรัดได้ นอกจากนี้หากพ่อพันธุ์ใช้เวลานานเกินไป ในการขึ้นทับตัวล่อ อาจแก้ไขโดยเปลี่ยนตัวล่อตัวอื่นหรือนำพ่อพันธุ์ตัวอื่นมารัดน้ำเชื้อแทน การทำเช่นนี้ช่วยกระตุ้นให้พ่อพันธุ์ตัวเดิมมีความกำหนัดมากขึ้น และขึ้นทับเร็วขึ้น บางกรณีพ่อพันธุ์ เมื่อขึ้นทับและคนรัดเบนแนวลึงค์ออกมาด้านข้าง แต่ยังไม่ต้องการให้หลังน้ำเชื้อ (false mount) แต่พ่อพันธุ์กลับกระแทกหรือพุ่งลึงค์ออกมา และหลังน้ำเชื้อ โดยที่ไม่จ่อเข้ากับ AV ให้แก้ไขโดยบีบปลายหนึ่งหุ้มลึงค์ไว้เล็กน้อยขณะเบนแนวลึงค์ออกมาตัวล่อบางครั้งเป็นปัญหาที่ทำให้เก็บน้ำเชื้อไม่สำเร็จ ตัวล่อบางตัวหากมีการคืน หรือจับบั้นท้าย จะมีผลทำให้พ่อพันธุ์ไม่แสดงอาการกำหนัด ไม่ขึ้นทับหรือทำให้การรัดน้ำเชื้อทำได้ด้วยความลำบาก การแก้ไขควรมีการฝึกตัวล่อไว้เลยตั้งแต่การขึ้นทับโดย การนำตัวล่อเข้าซอง ให้ผู้ฝึกขึ้นทับหรืออุ้มท้ายตัวล่อก่อนเคย ไม่เช่นนั้น ควรใช้ตัวล่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มีขนาดโตกว่าพอนันท์ หรือใช้แทนเป็นแก้วล่อ ก็จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้

การตรวจคุณภาพด้วยตาเปล่า (Macroscopic Evaluation)

น้ำเชื้อที่รดเก็บมาได้ก่อนนำไปใช้ จะต้องมั่นใจก่อนว่าน้ำเชื้อมีคุณภาพดีพอเมื่อนำไปทำการผสมเทียมแล้วสามารถผสมติดได้ ขั้นตอนและวิธีการตรวจคุณภาพมีหลายวิธีการตรวจคุณภาพน้ำเชื้อด้วยตาเปล่าเป็นวิธีการที่สามารถตรวจได้อย่างรวดเร็ว การตรวจจะพิจารณาสิ่งต่อไปนี้ -

ปริมาณ ปกติโคจะให้น้ำเชื้ออยู่ระหว่าง 0.5-12 มล. ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 8 มล. แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ อายุ พันธุ์ สภาพแวดล้อม ฯลฯ ด้วย เราสามารถอ่านปริมาณน้ำเชื้อได้โดยตรงจากหลอดเก็บน้ำเชื้อ

สิ่งแปลกปลอมที่พบ สิ่งแปลกปลอมที่อาจพบในน้ำเชื้อ เช่น ปัสสาวะ หนอง เศษเนื้อเชื้อ หรือแม็กระตังเศษขี้ปะปนอยู่กับน้ำเชื้อ สิ่งแปลกปลอมที่พบส่วนใหญ่ เกิดจากความไม่ละเอียดรอบคอบของคนรดน้ำเชื้อ น้ำเชื้อหากมีสิ่งแปลกปลอมปะปนอยู่มากเกินไปก็ควรที่จะทิ้งเสีย แต่ก็สามารถป้องกันไม่ให้เกิดไปพร้อมกับน้ำเชื้อได้ อาทิ การทำความสะอาดบริเวณปลายหนังหุ้มรังไข่ โดยการตัดขนบริเวณนั้นให้สั้น หรือใช้ผ้าชุบน้ำที่สะอาดเช็ดบริเวณดังกล่าว หากพบหนองก็น่าเกิดจากมีการอักเสบของ seminal vesicle หรือ Epididymis ซึ่งควรทำการรักษาก่อนที่จะทำการรดเก็บน้ำเชื้อในครั้งต่อไป

ความหนาแน่น (density) หรือสี (Color) สามารถบอกให้รู้คร่าว ๆ เกี่ยวกับความเข้มข้นของอสุจิ ความหนาแน่นหรือสีจะแปรปรวนไปขึ้นอยู่กับพ่อพันธุ์แต่ละตัวหรือวิธีการเก็บน้ำเชื้อ ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่น สี และ ความเข้มข้นของอสุจิ

ความเหนียว (Consistency) เช่นเดียวกับความหนาแน่น หรือ สี คือ ช่วงปริมาณความเข้มข้นของน้ำเชื้อได้ความเหนียว สามารถตรวจได้โดยเอียงหลอดน้ำเชื้อ แล้วชกตั้งขึ้นเช่นเดิม ฤดูกาลไหลกลับของน้ำเชื้อที่ไหลลงด้านข้างของหลอดน้ำเชื้อ ความเหนียวจะแบ่งได้ 5 ระดับ

1. ลักษณะคล้ายน้ำ (watery) จะมีความเข้มข้นอสุจิน้อยมาก
2. ลักษณะไม่ทึบไม่ใส (translucent) มีความเข้มข้นสูงขึ้นอีกเล็กน้อย
3. ลักษณะคล้ายนม (milky) เข้มกับแสงขึ้นอีก ความเหนียวในระดับนี้เหมาะ

ในการนำไปใช้ได้

4. ลักษณะคล้ายครีม (creamy) มีความเข้มข้นสูงอยู่ในขั้นดีมาก เหมาะแก่การนำไปใช้ต่อไป

5. ลักษณะคล้ายกาว (glue-like) มีความเข้มข้นสูง แต่ก็มักมีตัวอสุจิติดปกติมาก ไม่เหมาะต่อการนำไปใช้

การตรวจการเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ (Motility)

การเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ สามารถบ่งบอกให้ทราบถึงความสมบูรณ์พันธุ์เพศผู้ของพ่อพันธุ์ได้ การตรวจการเคลื่อนไหวของตัวอสุจิในโคมีวิธีการตรวจต่าง ๆ คือ วิธีการสังเกตการเคลื่อนไหวด้วยสายตา ซึ่งแบ่งการตรวจได้ 2 แบบ คือ การตรวจการเคลื่อนไหวหมู่ (mass movement หรือ Wave motion) การตรวจวิธีนี้ใช้ได้กับน้ำเชื้อที่ความเข้มข้นสูง เช่น น้ำเชื้อโค และขั้นตอนการตรวจดังนี้

1. ใช้ loop หรือ เข็มเย็บเย็บที่ผ่านการฆ่าเชื้อ (ด้วยการลนในเปลวไฟตะเกียงแอลกอฮอล์ จนร้อนแดง ปลดสให้เย็นลง) จุ่มลงในหลอดน้ำเชื้อ
2. นำเชื้อจะติดมากับ loop นำมาแตะบนแผ่น slide ที่สะอาด
3. นำไปตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ทันที ด้วยกำลังขยาย 40-100X ทำการประเมินการเคลื่อนที่ของอสุจิโดยแบ่งเป็นเกรดต่าง ๆ คือ

เกรด 4 น้ำเชื้อมีความเข้มข้นสูงมาก ทำให้เห็นคลื่นของการเคลื่อนที่เป็นสี่ค่อนข้างทึบ ค่า ลักษณะการเคลื่อนที่ของอสุจิเคลื่อนที่รวดเร็วมาก มองเห็นคลื่นของการเคลื่อนไหวพลิ้วไปมาอย่างรวดเร็ว

เกรด 3 คลื่นหรือรั้วรอบของการเคลื่อนที่จะบางลง และการเคลื่อนที่จะเร็วปานกลาง

เกรด 2 คลื่นหรือรั้วรอบของการเคลื่อนที่จะบางลงมาก การเคลื่อนที่จะช้าลง

เกรด 1 ไม่มีคลื่นของการเคลื่อนที่ เห็นอสุจิเคลื่อนที่เป็นตัว ๆ ไม่เป็นกลุ่ม

เกรด 0 อสุจิไม่มีการเคลื่อนที่

การตรวจการเคลื่อนไหวรายตัว (Individual movement) ตามปกติ

อสุจิมักมีลักษณะการเคลื่อนไหวแบบต่าง ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคลื่อนไหวพุ่งไปข้างหน้า (progressive movement) อสุจิมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เคลื่อนไหวเป็นวงกลม (Circling movement หรือ reverse circling movement) อสุจิมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าหรือกลับหลังเป็นวงกลม

เคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Pendulation movement) อสุจิมีการกระดุกกระดิกตัวอยู่กับที่

ขั้นตอนการตรวจดังนี้

1. ใช้แท่งแก้วที่สะอาดจุ่มน้ำเชื่อมมาแตะลงบนแผ่น slide ที่สะอาด ปิดหยดน้ำเชื้อด้วยกระจกปิด slide (หยดน้ำเชื้อต้องไม่หยดใหญ่เกินไป)

2. นำแผ่น slide ไปตรวจการเคลื่อนไหวของอสุจิด้วยกล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 200-400Xทันที ให้สังเกตการเคลื่อนที่ของอสุจิที่มีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเท่านั้น แบ่งเป็นเกรดต่าง ๆ คือ

เกรด 5 ระดับดีเลิศ (excellent motility) อสุจิ 80% หรือมากกว่านี้มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้า (progressive movement) อย่างรวดเร็วมาก

เกรด 4 ระดับดีมาก (very good motility) อสุจิ 70-80% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เกรด 3 ระดับดี (good motility) อสุจิ 50-75% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

เกรด 2 ระดับพอใช้ (fair motility) อสุจิ 20-50% มีการเคลื่อนที่แบบพุ่งไปข้างหน้า แต่ช้ามาก

เกรด 1 ระดับเลว (poor motility) อสุจิน้อยกว่า 30% มีการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ เห็นแต่การกระดุกตัวอสุจิเท่านั้น

เกรด 0 (no motility) อสุจิไม่มีการเคลื่อนไหวเลย

นอกจากที่จะใช้เกรด 0-5 เป็นการวัดการเคลื่อนไหวรายตัวแล้ว เรายังสามารถใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ การเคลื่อนไหวรายตัวเป็นค่าวัดก็ได้ โดยการให้ค่าเป็นเปอร์เซ็นต์นั้น จะให้ค่าเป็นจำนวนเต็ม 10 เช่น 10 20 30 40 50 เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามก็อาจให้เป็นจำนวนเต็ม 5 ก็ได้

อย่างไรก็ตามการตรวจการเคลื่อนไหวของตัว เราอาจให้ค่าการตรวจ เป็นเปอร์เซ็นต์ Motile sperm ซึ่งจะบอกให้รู้ถึงการเคลื่อนไหวของอสุจิทั้งหมด และให้ค่าเป็นเปอร์เซ็นต์ Motility ซึ่งจะวัดความแข็งแรงของอสุจิ (นับเฉพาะ อสุจิที่เคลื่อนที่เป็เส้นตรง โดยสังเกตความเร็วในการเคลื่อนที่ เคลื่อนที่เร็ว มากให้ เกรด 10 ช้าสุด ให้เกรด 1)

การตรวจการเคลื่อนไหวของอสุจิเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ควรดำเนินการดังนี้

1. ผู้ทำการประเมิน ควรได้รับการฝึกฝนให้มีความชำนาญ โดยการฝึก ประเมินเปรียบเทียบกับผู้ที่ชำนาญแล้ว หรือทำการประเมินหลาย ๆ ครั้ง
2. การหยดน้ำเชื้อที่ยังไม่เจือจางลงบนแผ่น slide ควรมีการเจือจางกับสารเจือจาง (buffer) เพื่อที่จะให้มีตัวอสุจิราว 20-30 ล้านเซลล์ (อัตรา ส่วนน้ำเชื้อ : buffer ประมาณ 1:25)
3. หยดน้ำเชื้อและ buffer อย่างพอเหมาะเพื่อป้องกันไม่ให้มีการไหลของน้ำเชื้อ หรือน้ำเชื้อแห้งขณะประเมินน้ำเชื้อเพื่อเตรียมแล้วจะต้องรีบทำการประเมินให้เสร็จทันที
4. มีการอุ่นแผ่น slide บน hot plate ให้อุ่นประมาณ 38 องศา เซลเซียส ทุกครั้งที่มีการตรวจ หรืออาจใช้ hot plate ชนิดที่ติดอยู่บน stage ของกล้องจุลทรรศน์ก็ได้
5. กลับหลอดน้ำเชื้อไปมาหลาย ๆ ครั้งก่อนตรวจ
6. ขณะทำการประเมิน ควรเลื่อนแผ่น slide ดูการเคลื่อนที่หลาย ๆ จุด (สำหรับการตรวจการเคลื่อนไหวของตัว) สำหรับการตรวจการเคลื่อนไหว หมู่ เราใช้น้ำเชื้อขนาดเล็กและกล้องกำลังขยายต่ำ เวลาตรวจจะเห็นหยดน้ำ เชื้อที่หยดไว้เต็มหยด จึงไม่จำเป็นต้องเลื่อนดูหลายจุด

การตรวจความเข้มข้นของตัวอสุจิ

(Sperm count)

ความเข้มข้นของอสุจิมีความสำคัญต่อการหาอัตราส่วนในการเจือจางน้ำ เชื้อ ความเข้มข้นของอสุจิมีความผันแปรไปขึ้นอยู่กับ อายุ น้ำหนัก สุขภาพ อาหาร ฯลฯ ความเข้มข้นของอสุจิในพ่อโคอยู่ระหว่าง 1,000-2,000 ล้านตัว/

ซี.ซี การตรวจความเข้มข้นของอสุจิมีหลายวิธีคือ

การสังเกตด้วยตาเปล่า (Visual observation)

การใช้ Hemocytometer (Direct cell count)

การใช้ Counting chamber (Sefi Medical Instrument)

การใช้ Nephelometric method (photoelectric colorimeter)

การใช้ Electronic particle counter

การใช้ Density standard method

การใช้ Cell Volum method

การใช้ Cellsoft Computer Assisted Semen Analysis (CASA)

การใช้ Density standard method วิธีนี้ทำให้อ่านค่าได้ค่อนข้างรวดเร็ว โดยเทียบกับความทึบแสง (ความหนาแน่น) ของสารละลายมาตรฐานที่เตรียมไว้ใช้ Barium chloride และ Sodium sulfate เพื่อทำสารละลาย Barium sulfate ที่มีความเข้มข้น 0.06, 0.09, 0.12, 0.15 และ 0.18% อย่างไรก็ตามจะต้องมีการทำน้ำเชื้อที่รู้ความเข้มข้นมาเทียบกับ ความเข้มข้นของสารละลาย Barium sulfate ก่อนด้วย ถ้าต้องการวัดความเข้มข้นให้เน่าเชื้อ เจือจางกับสารละลายโซเดียมซัลเฟต (1:10) แล้วนำไปเทียบกับความหนาแน่นมาตรฐานข้อเดียวของวิธีนี้คือ สารละลายมาตรฐาน เก็บไว้ได้ไม่ค่อนนานเท่าที่ควร

การบรรจุน้ำเชื้อ (semen packaging)

ในระยะแรกของการทำน้ำเชื้อแช่แข็งนั้น น้ำเชื้อจะถูกบรรจุในหลอดแก้ว (glass ampule) แช่แข็ง ต่อมาจึงได้มีการพัฒนาเป็นการบรรจุในหลอดฟาง (straw) และทำเป็นเม็ด (pellet) ในภายหลัง

ในการใช้หลอดแก้ว เพื่อบรรจุน้ำเชื้อสำหรับการแช่แข็ง ได้ใช้กันมาตั้งแต่มีการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจนกระทั่งถึงประมาณปี 2513 โดยหลอดแก้วที่ใช้มีขนาดบรรจุ 0.5 0.8 และ 1.0 มิลลิลิตร เมื่อบรรจุน้ำเชื้อทางปลายเปิดเล็กๆลงไปในหลอดแก้วแล้วจะใช้ความร้อนเปิดปากหลอดแก้วและนำไปกลัดติดกับเคน (cane) ซึ่งเป็นแท่งอวูมิเนซึ่มเพื่อเก็บรักษาไว้ในไนโตรเจนเหลว โดยแต่ละเคนจะมีหลอดแก้วกลัดติดอยู่ 6-8 หลอด หลอดฟางพลาสติก (plastic straw) ได้ถูกนำมาใช้เพื่อการบรรจุน้ำเชื้อสำหรับการแช่แข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 โดยขนาดความบรรจุของหลอดฟางคิงกล่าวคือ 0.5 มิลลิเมตร นอก จากนั้นแล้วยังมีหลอดฟางที่มีขนาดบรรจุอื่นๆ เช่น 0.25 และ 0.3 มิลลิเมตร เป็นต้น หลอดฟางที่มีขนาดบรรจุ 0.25 และ 0.3 มิลลิเมตร จะใช้กันในแถบยุโรป แต่ไม่ค่อยนิยมใช้กันในอเมริกา หลอดฟางที่มีขนาดความจุ 0.5 มิลลิเมตร เรียกกันโดยทั่วไปว่าเป็นหลอดฟางฝรั่งเศสหรือแคนาดา (french หรือ canadian straw) โดยมีความยาว 113 มิลลิเมตร และมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.8 มิลลิเมตร ส่วนหลอดฟางที่มีขนาดบรรจุ 0.25 มิลลิเมตร (ministraw) เป็นหลอดที่มีความยาว 113 มิลลิเมตร และมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.2 มิลลิเมตร สำหรับหลอดฟางที่มีขนาดบรรจุ 0.3 มิลลิเมตร จะมีความยาวน้อยกว่า แต่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับหลอดฟางที่มีขนาดบรรจุ 0.5 มิลลิเมตร โดยทั่วไปปลายด้านหนึ่งของหลอดจะเป็นผงโพลีไวนิลแอลกอฮอล์ (polyvinyl alcohol powder) ที่อยู่ระหว่างจุกสำลี (cotton plug) เล็กๆ 2 ชิ้น การบรรจุน้ำเชื้อเข้าไปในหลอดฟางกระทำได้โดยการผ่านน้ำเชื้อจากปลายด้านที่เปิดเข้าไปยังปลายด้านที่มีจุกอุด ซึ่งผงโพลีไวนิลแอลกอฮอล์จะให้อากาศผ่านไปได้ในขณะที่ยังแห้ง แต่เมื่อน้ำเชื้อถูกดูดเข้ามาถึงส่วนของผงโพลีไวนิลแอลกอฮอล์แล้วผงดังกล่าวจะเหนียวและแข็งตัวไม่ให้อากาศหรือของเหลวผ่านไปได้อีกในการบรรจุน้ำเชื้อเข้าหลอดฟางนี้ส่วนใหญ่จะใช้เครื่องบรรจุแบบอัตโนมัติ (automatic straw filling machine) เพื่อนำเชื้อถูกบรรจุเข้าไปในหลอดฟางแล้วให้ปิดปลายอีกด้านหนึ่ง โดยอาจใช้จุกพลาสติก (plastic plug) ผงโพลีไวนิลแอลกอฮอล์หรือการใช้เครื่องบีบ (เครื่องบรรจุน้ำเชื้อเข้าหลอดฟางแบบอัตโนมัติจะทำหน้าที่ทั้งการบรรจุน้ำเชื้อและ ปิดปลายหลอดฟางที่บรรจุน้ำเชื้อแล้วด้วย การใช้หลอดฟางบรรจุน้ำเชื้อมีข้อได้เปรียบมากกว่าการใช้หลอดแก้ว เนื่องจากใช้เนื้อที่ในการเก็บรักษาเชื้อดีกว่า นอกจากนั้นแล้วยังทำให้มีอัตราการอยู่รอดของเซลล์สัจิและอัตราการผสมติดสูงกว่าการใช้หลอดแก้วทั้งหลอดแก้วและหลอดฟางที่ใช้บรรจุน้ำเชื้อควรมีการทำป้าย (label) ที่ให้รายละเอียดของน้ำเชื้อแต่ละหลอด เช่น ชื่อพ่อโค หมายเลขพ่อโค สถานที่ผลิตและวันที่ผลิต เป็นต้นทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการนำไปใช้งาน การทำป้ายรายละเอียดของน้ำเชื้อที่นิยมใช้กัน โดยสามารถทำได้อย่างรวดเร็วคือ การใช้เครื่องพิมพ์อัตโนมัติ (automatic labeler)

การแช่แข็ง (freezing)

ภายหลังบรรจุน้ำเชื้อเข้าหลอดแล้วจะต้องนำน้ำเชื้อไปแช่แข็ง ในกรณีของหลอดฟางทำได้โดยการนำหลอดฟางไปวางเรียงบนแรค (rack) แล้วนำแรคไปวางไว้เหนือระดับไนโตรเจนประมาณ 5.5 เซนติเมตรส่วนกรณีของหลอดแก้วทำได้โดยนำหลอดแก้วไปปิดกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคนก่อนแล้วนำไปตั้งไว้ให้สูงกว่าระดับไนโตรเจนเหลวประมาณ 5.5 เซนติเมตร เมื่อหลอดบรรจุน้ำเชื้อสัมผัสกับไอของไนโตรเจนเหลวในกรณีของหลอดฟางจะทำให้น้ำเชื้อมีอุณหภูมิเท่ากับไนโตรเจนเหลวภายในเวลา 2 นาทีหลังจากนั้นจึงนำไปแช่ไว้ในไนโตรเจนเหลวเลขภายหลังปล่อยทิ้งไว้ในไนโตรเจนเหลวประมาณ 10 นาทีแล้ว ให้นำหลอดฟางไปใส่ในกระบอกพลาสติก (plastic goblets) ที่มีไนโตรเจนเหลวอยู่และกลัดติดกับเคนและนำไปไว้ในแคนิสเตอร์ (canister) ในถังไนโตรเจนเพื่อเก็บรักษาส่วนหลอดแก้วที่กลัดติดกับแคนก็นำไปไว้ในแคนิสเตอร์เพื่อเก็บรักษาในถังไนโตรเจนเหลวเช่นเดียวกัน

การเก็บรักษาน้ำเชื้อโต (storage of bull semen)

ในการเก็บรักษาน้ำเชื้อถ้าเป็นน้ำเชื้อเหลวจะเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส หรืออุณหภูมิสภาพแวดล้อม แต่ถ้าเป็นน้ำเชื้อแช่แข็งอาจเก็บรักษาไว้ในน้ำแข็งแห้งอุณหภูมิ -79 องศาเซลเซียส หรือเก็บรักษาไว้ในไนโตรเจนเหลวที่อุณหภูมิ -196 องศาเซลเซียส โดยทั่วไปน้ำเชื้อแช่แข็งต้องเก็บรักษาไว้ที่ต่ำกว่า -75 องศาเซลเซียสดังนั้นเมื่อใช้น้ำแข็งแห้งน้ำเชื้อจึงมีอุณหภูมิต่ำกว่าอุณหภูมิดังกล่าวเพียงเล็กน้อย ซึ่งการเก็บรักษาน้ำเชื้อไว้ในน้ำแข็งแห้งนี้มีรายงานว่า เมื่อเก็บรักษาไว้นานมากกว่า 6 เดือน จะทำให้อัตราการไม่กลับสัดภายหลังผสมลดถึง 13 % เมื่อเปรียบเทียบกับ การเก็บรักษาไว้เพียง 1-2 เดือน สำหรับการเก็บรักษาน้ำเชื้อไว้ในไนโตรเจนเหลวมีรายงานว่า การใช้น้ำเชื้อที่มีอายุเก็บรักษา 6 เดือนถึง 5 ปี (ใช้ช่วงละ 6 เดือน) ไม่ได้ทำให้อัตราการไม่กลับสัดหลังผสมพันธุ์ลดลงเลย นอกจากนั้นแล้วยังมีรายงานว่า มีลูกโตเกิดจากน้ำเชื้อแช่แข็งที่เก็บรักษาไว้นานกว่า 20 ปี

ถังไนโตรเจนเหลว (liquid nitrogen tank) เป็นถังสแตนเลสหรือถังอลูมิเนียมที่มีผนัง 2 ชั้นและมีสภาพเป็นสุญญากาศระหว่างชั้นผนังนั้นในการเก็บรักษาน้ำเชื้อแช่แข็งไว้ในถังไนโตรเจนเหลว จะต้องมีการตรวจวัดปริมาณไนโตรเจนเหลว โดยขอค่าให้ระดับของไนโตรเจนเหลวต่ำกว่าหลอดน้ำเชื้อวิธีการตรวจวัดระดับไนโตรเจนเหลวกระทำได้โดยการใช้น้ำมันปรอทวัดระดับจุ่มลงไปถึงก้นถังแล้วทิ้งไว้ 2-3 วินาทีก่อนดึงน้ำมันปรอทวัดระดับขึ้นมา ซึ่งจะสามารถเห็นไอน้ำเกาะจับบนน้ำมันปรอทวัดระดับ ทำให้รู้ระดับไนโตรเจนเหลวที่แท้จริงได้

3.3 การกำหนดขอบเขตในการถ่ายภาพ

จากเนื้อหาทฤษฎีบทที่ 5 และบทปฏิบัติการที่ 4,5 ได้กำหนดรายละเอียดของเนื้อหาเพื่อที่จะทำการถ่ายภาพเป็นวิดิทัศน์ไว้ดังนี้

- ภาพที่ 1-6 แสดง TITLE ของเรื่อง
- ภาพที่ 7-13 แสดง อุปกรณ์และการวัดเก็บน้ำเชื้อจากโค
- ภาพที่ 14-17 แสดง การตรวจคุณภาพน้ำเชื้อ
- ภาพที่ 18-19 แสดง การบรรจุน้ำเชื้อลงในหลอดฟาง
- ภาพที่ 22-29 แสดง การเก็บรักษาน้ำเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 คำบรรยายประกอบวิดีโอ เรื่องการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
1	FI ตราสถาบัน FO	ดนตรี	
2	FI วิดีโอประกอบการสอน FO	ดนตรี	
3	FI สาขาเทคโนโลยีการเกษตร การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร FO	ดนตรี	
4	FI คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม- เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง FO	ดนตรี	
5	FI เสี้ยว FO	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
6	FI เรื่อง การผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค FO	คนตรี	
7	MS โดพ่อนันท์	<p>การผสมพันธุ์สัตว์ตามวิธีการทางธรรมชาติมักจะเป็นการผสมพันธุ์กันของสัตว์ภายในฝูงจึง ไม่ได้มีการปรับปรุงพันธุ์ทำให้ผลผลิตหรือลูกที่ออกมา มีคุณลักษณะไม่ดีหรือไม่ตรงกับความต้องการของตลาด และถ้าหากว่าโคที่เป็นพ่อพันธุ์เป็นโรคที่ติดติดต่อได้ทางการผสมพันธุ์ เช่น โรคแท้งติดต่อหรือโคตัวเมียจะเป็นตัวแพร่กระจายโรคอย่างรวดเร็วภายในฝูงจะทำให้ไม่ได้รับผลผลิต ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างยิ่ง</p>	
8	MS โดพ่อนันท์	<p>การผสมพันธุ์สัตว์ที่ใช้วิธีการผสมเทียม เป็นการผสมพันธุ์สัตว์ที่สามารถป้องกันโรคติดต่อได้และในการผสมเทียมโค เพื่อป้องกันโรคติดต่อ</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
9	CU โศพณพันธ์ FI ขั้นตอนการผลิตน้ำเชื้อ 1. การรีดเก็บน้ำเชื้อ 2. การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ 3. การบรรจุน้ำเชื้อ 4. การเก็บรักษาน้ำเชื้อ	ต่อ หรือการผสมพันธุ์สัตว์ที่มีขนาด - ต่างกัน เพื่อปรับปรุงพันธุ์ สิ่งที่สำคัญ อย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว คือ การผลิตน้ำเชื้อแช่แข็ง การที่จะผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งเพื่อ ให้น้ำเชื้อที่มีคุณภาพจะประกอบ - ด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ 1. การรีดเก็บน้ำเชื้อ 2. การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ 3. การบรรจุน้ำเชื้อ 4. การเก็บรักษาน้ำเชื้อ	
10	CU ตัวล่อ การทำความสะอาดตัวล่อ	1. การรีดเก็บน้ำเชื้อ การรีด เก็บน้ำเชื้อจะใช้โคเพศผู้อายุตั้งแต่ - 1 ปี 6 เดือนขึ้นไปโดยนำไปฝึกให้ - เชื่องและเชื่อฟังการบังคับในการจูง เข้ากับตัวล่อ (Teaser) ตัวล่อที่นิยม - ใช้ คือ โทเพศผู้ที่ตอนแล้ว	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
11	CU การทำความสะอาดท่อโศ	โศเพศผู้ที่จะทำการรดเก็บน้ำ เชื้อจะต้องทำความสะอาดให้เรียบร้อยโดยเฉพาะช่วงท้ายของลำตัว - ต้องได้รับการตกแต่งขนบริเวณหนัง- หุ้มองคชาติ	
12	CU FI โชนีเทียม FO	เครื่องมือที่จะใช้รดเก็บน้ำ- เชื้อเรียกว่า โชนีเทียม โชนีเทียมมีลักษณะเป็นกระ- บอกลายแข็งขนาดยาว 30 ซม. ด้านในแบนด้วยยางอ่อนปลายด้านหนึ่ง- ต่อกับกรวยยางและหลอดแก้ว เพื่อ- รองรับน้ำเชื้อ ปลายด้านนี้จะมีถุงหุ้มอีกชั้น หนึ่ง ด้านนอกของกระบอกยางมีกอก หมุนเปิดปิดได้ สำหรับเติมน้ำอุ่นและ เป่าลมเข้าไป เพื่อให้โชนีเทียมมี - ลักษณะคล้ายคลึงธรรมชาติ	
13	CU ส่วนประกอบโชนีเทียม FI	ส่วนประกอบโชนีเทียม 1. กระบอกยางชั้นนอก จะมียาง 2. ชั้น สำหรับเติมน้ำอุ่นและเป่าลม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
14	<p>1. กระบอกยางชั้นนอก</p> <p>2. ยางชั้นใน</p> <p>3. กรวยยาง</p> <p>4. หลอดเก็บน้ำเชื้อ</p> <p>5. ถุงหุ้มกรวยยาง</p> <p>MS</p> <p>การจูงพ่อโคชั้นทับตัวล่อ</p>	<p>2. ยางชั้นใน เป็นท่อยางอ่อน มีความยาวมากกว่ากระบอกยางชั้นนอก 1-1.5 เท่า</p> <p>3. กรวยยางเป็นท่อยางรูปกรวยทำจาก Silicone</p> <p>4. หลอดเก็บน้ำเชื้อ เป็นหลอดที่มีขีดบอกปริมาตรเพื่อที่จะได้คู่ปริมาตรหลังเก็บน้ำเชื้อ</p> <p>5. ถุงหุ้มกรวยยาง เป็นถุงผ้าหรือถุงยางที่พองน้ำใช้ปกคลุมกรวยยางและหลอดเก็บน้ำเชื้อเพื่อป้องกันแสงแดดไม่ให้กระทบต่อสรี และป้องกันไม่ให้หลอดน้ำเชื้อแตกง่าย</p> <p>การรีดเก็บน้ำเชื้อแต่ละครั้ง - โดจะปล่อยน้ำเชื้อ เฉลี่ยครั้งละ 5 c.c มีตัวเชื้อเฉลี่ย 1200 ล้านตัว/ลบ.ซ.ม</p>	
15	<p>MS</p> <p>การตรวจสอบคุณภาพด้วยตาเปล่า</p>	<p>2. การตรวจคุณภาพน้ำเชื้อ -</p> <p>การตรวจคุณภาพน้ำเชื้อแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน</p> <p>1. การตรวจสอบคุณภาพด้วยตาเปล่า เป็นการตรวจสอบปริมาตร</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
16	<p>การตรวจคุณภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์</p> <p>MS</p> <p>การนับจำนวนตัวเชื้อด้วยเครื่องโฟโตมิเตอร์</p>	<p>สิ่งแปลกปลอม ความหนาแน่น ความหนืด และสีของน้ำเชื้อ</p> <p>2. การตรวจคุณภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ เป็นการตรวจที่บอกคุณภาพน้ำเชื้ออย่างละเอียดแบ่งเป็นการตรวจชนิดต่างๆคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเคลื่อนที่หมุนและรายตัว 2. ความเข้มข้น 3. จำนวนตัวเชื้อ <p>การตรวจหาจำนวนตัวเชื้อทำการตรวจโดยใช้เครื่องนับจำนวนตัวเชื้อที่เรียกว่า โฟโตมิเตอร์ เมื่อทราบจำนวนตัวเชื้อก็สามารถหาปริมาณของสาร์ละลาชที่จะนำมาเจือจางโดยการเทียบจากตาราง</p>	
17	<p>CU</p> <p>สาร์ละลาชเจือจางน้ำเชื้อ</p> <p>การเจือจางน้ำเชื้อ</p> <p>การนำน้ำเชื้อเข้าเก็บในตู้เย็น</p>	<p>สาร์ละลาชที่จะนำมาเจือจางน้ำเชื้อ ต้องมีคุณสมบัติในการเก็บรักษา น้ำเชื้อมิให้ตายและเป็นแหล่งอาหารเลี้ยงตัวเชื้อตลอดจนมีสารยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรคที่อาจปะปนลงไป ในน้ำยาละลาช น้ำยาละลาชจะประกอบด้วยไข่แดง-ทริส</p> <p>น้ำเชื้อที่ละลายเจือจางแล้วจะนำไปพักโดยการเก็บเข้าตู้เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสนาน 5 ชั่วโมง</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
18	MS การตรวจความแข็งแรง- ก่อนบรรจุลงหลอดน้ำเชื้อ	หลังจากการพ่นน้ำเชื้อแล้วต้อง นำมาตรวจหาความแข็งแรงของตัว- เชื้อด้วยกล้องจุลทรรศน์ตัวเชื้อที่แข็ง แรงจะวิ่งตรงและเร็ว ส่วนตัวเชื้อที่- ไม่แข็งแรงการเคลื่อนไหวจะช้าหรือ ถ้าตายจะไม่เคลื่อนไหว	
19	CU หลอดบรรจุน้ำเชื้อ	หลอดบรรจุน้ำเชื้อจะมีปริมาตร 0.25 cc. สามารถบรรจุน้ำเชื้อได้จำนวน 20-30 ล้านตัวต่อหลอด	
20	CU การพิมพ์หลอดน้ำเชื้อด้วย	หลอดน้ำเชื้อที่จะใช้บรรจุจะต้องทำ การพิมพ์ ชื่อพ่อพันธุ์ วันที่เกิด สถานที่ผลิต ลงบนหลอดน้ำเชื้อสี ของหลอดน้ำเชื้อจะใช้สีแตกต่างกัน ตามพันธุ์ของโค เช่น พันธุ์อเมริกัน บรามันท์ใช้สีแดง พันธุ์โรสไวด์ ฟรีเชียนจะใช้สีเทา	
21	CU การบรรจุน้ำเชื้อด้วยเครื่อง บรรจุอัตโนมัติ	๓. การบรรจุน้ำเชื้อ การบรรจุน้ำ เชื้อ จะเริ่มทำการบรรจุเมื่อ ตรวจสอบความแข็งแรงของตัว	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
22	MS การนำน้ำเชื้อเข้าแช่แข็ง ที่เครื่องแช่แข็ง -120 องศา เซลเซียส	เชื้อหลังการเจือจางเป็นที่เรียบร้อย แล้ว จะทำการบรรจุด้วย เครื่องอัตโนมัติซึ่งจะได้นำเชื้อตาม จำนวนที่เจือจางไว้ หลังจากนั้นนำ หลอดน้ำเชื่อมาวาง เรียงบนแลค เพื่อเตรียมการ แช่แข็งในชั้นตอน ต่อไป จากนั้นนำหลอดน้ำเชื้อที่เตรียมไว้ มาแช่แข็งโดยให้หลอดน้ำเชื้อสัมผัส กับไอของไนโตรเจนเหลวที่อุณหภูมิ -120 องศาเซลเซียสในถังแช่แข็ง เพื่อป้องกันการช็อกของตัวเชื้อเป็น เวลานาน 10 นาที เครื่องแช่แข็ง ที่ใช้จะควบคุมอุณหภูมิด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์	
23	MS การเก็บรักษาน้ำเชื้อ	เมื่อทำการแช่แข็งแล้วจะต้องนำ หลอดน้ำเชื้อที่ได้จากการแช่แข็ง เข้าเก็บในถังเก็บน้ำเชื้อที่มีไนโตร เจนเหลวอุณหภูมิ -196 องศาเซล เซียสโดยนำหลอดน้ำเชื้อใส่ในกระ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
24	LS ถังเก็บน้ำเชื้อขนาดต่างๆ	<p>บอกพลาสติกหรือกรอปแลตที่อยู่ในแกนเหล็กที่ใส่กระบอกรหรือแค่นัสเตอร์ ซึ่งแขวนอยู่ในถังเก็บน้ำเชื้อ</p> <p>4. การเก็บรักษาน้ำเชื้อ การเก็บรักษาน้ำเชื้อเพื่อให้ได้น้ำเชื้อที่มีคุณภาพดีจะต้องเก็บน้ำเชื้อในถังที่มีไนโตรเจนเหลวอุณหภูมิ-196 องศาเซลเซียส ถังเก็บรักษาน้ำเชื้อจะมีขนาดแตกต่างกันมี 3 ขนาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถังเก็บขนาดใหญ่ จะใช้เก็บน้ำเชื้อตามศูนย์ผสมเทียม 2. ถังเก็บขนาดกลาง จะใช้เก็บน้ำเชื้อตามหน่วยผสมเทียม 3. ถังเก็บขนาดเล็ก จะใช้เก็บน้ำเชื้อในการออกผสมเทียมของเจ้าหน้าที่ผสมเทียม 	
25	CU ถังเก็บน้ำเชื้อผ่าตามขวาง	<p>ถังที่ใช้เก็บรักษาน้ำเชื้อจะเป็นถังที่ทำจากสแตนเลสหรืออลูมิเนียม จะมีผนัง 2 ชั้น ผนังชั้นในช่องปากถังจะเป็นท่อพลาสติกต่อเชื่อมกับผนังชั้นนอกระหว่างผนังชั้นในกับชั้นนอกจะเป็นสุญญากาศ ถังเก็บรักษาน้ำเชื้อแบบนี้จะสามารถแขวนแกน -</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
26	CU การลักไนโตรเจนเหลวจาก ถังหนึ่งไปยังอีกถังหนึ่ง	<p>เหล็กที่ใช้กระบอกหรือแคปไซเตอร์ ได้ 9 อัน</p> <p>การเก็บรักษาน้ำเชื้อเพื่อให้ได้น้ำ เชื้อที่มีคุณภาพจะต้องหมั่นตรวจ ระดับของไนโตรเจนเหลวที่มีอยู่ใน ถังโดยหย่าให้ระดับของไนโตรเจน เหลวมีต่ำกว่าหลอดน้ำเชื้อการตรวจ สอบทำได้โดยใช้ไม้บันทึกวัดปริมาตร จุ่มลงในถังแล้วยกขึ้นเพื่อดูระดับของ ไนโตรเจนเหลวถ้ามีระดับลดลงต้อง รับเติมไนโตรเจนเหลวลงในถังทันที</p>	
27	CU การย้ายหลอดเก็บน้ำเชื้อลง กระติกเทอร์มอส	<p>การนำน้ำเชื้อออกมาใช้เมื่อออก ภาคสนามจะต้องทำการแบ่งน้ำเชื้อ ลงเก็บในถังสนามที่มีขนาดเล็กลง เพื่อความสะดวกในการใช้งาน</p>	
28	MS ฟุ้งโถก	<p>ดังนั้น การทำน้ำเชื้อแช่แข็ง - จากโดจิมีความสำคัญกับการผสม - เทียมสัตว์เพื่อช่วยให้เพิ่มผลผลิต</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	คำบรรยาย	เวลา
		และได้ลูกที่มีคุณภาพดี ได้มีการปรับปรุงพีแอสต์ว่ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ - เกษตกรและเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจทางด้านปศุสัตว์ของชาติให้มีความ - เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต	
29	FI นายทศพล ทับแสง ผู้จัดทำ	ดนตรี	
30	FI อาจารย์สมจิตต์ กล่ำกลิ่น อาจารย์โยวาท พูลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษา	ดนตรี	
31	FO FI ขอขอบคุณ	ดนตรี	
32	FO FI ฝ่ายโสตทัศนศึกษา อุตสาหกรรม ที่อำนวยความสะดวก ในการติดต่อ FO	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ภาพ	ถ่านรรรษา	เวลา
33	FI ห้องปฏิบัติการโสตฯ อาคารเรียนรวมสมเด็จพระเทพฯ ที่อำนวยความสะดวกในการบันทึกเสียง	ดนตรี	
34	FI ศูนย์วิจัยการผสมเทียม ขอนแก่นและปทุมธานี ที่อำนวยความสะดวกในการถ่ายทำ	ดนตรี	
35	FI สวัสดิ์ FO	ดนตรี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 อุปกรณ์และขั้นตอนการดำเนินงาน

การเตรียมอุปกรณ์ที่ต้องใช้มีดังนี้คือ

1. กล้องถ่ายวิดีโอเทป พร้อมอุปกรณ์ 1 ชุด
2. ม้วนวิดีโอเทป 2 ม้วน
3. อักษรลอก
4. กระดาษและเครื่องเขียน
5. ชุดเครื่องตัดต่อวิดีโอ 1 ชุด

ขั้นตอนในการดำเนินงาน

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาการผลิตสูตร ระดับ ปวส. ของกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2527 ซึ่งอยู่ในหน้า 40
2. ศึกษารายละเอียด เรื่องการผลิตน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค ซึ่งอยู่ในหน้า 43
3. ศึกษารายละเอียดการผลิตวิดิทัศน์ ซึ่งอยู่ในหน้า 4
4. จัดทำคำบรรยาย (SCRIPT) ตามเนื้อเรื่องที่เลือกไว้ ซึ่งอยู่ในหน้า 54
5. พิจารณาเนื้อหาที่จะถ่ายวิดีโอตามหัวข้อต่าง ๆ เรียงลำดับเนื้อหาใน คำบรรยาย
6. วางแผนกำหนดเวลาสถานที่ที่จะถ่ายวิดีโอตามที่ได้วางไว้ การดำเนินการถ่ายวิดีโอปฏิบัติดังนี้
  - 6.1 ติดต่อสถานที่ในการถ่ายวิดีโอ คือศูนย์วิจัยการผสมเทียมปทุมธานีและขอนแก่น
  - 6.2 เตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายวิดีโอให้พร้อม
  - 6.3 ถ่ายทำวิดีโอตามคำบรรยาย (SCRIPT)
  - 6.4 นำภาพมาตรวจสอบความชัดเจนและการสื่อความหมาย
  - 6.5 ดำเนินการแก้ไขส่วนที่ไม่สมบูรณ์ (ถ่ายซ่อม)
7. ติดต่อภาพให้ได้ภาพตามที่สคริปต์กำหนด
8. อัดเสียงคำบรรยายลงในม้วนวิดีโอ
9. จัดทำรูปเล่มภาคเอกสาร
10. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของวิดิทัศน์ที่ผลิตโดยให้สัตวแพทย์วันชัย เมืองสมบูรณ์กุล และสัตวแพทย์โกศล มาจันทร์เป็นผู้ประเมินผลทางด้านเนื้อหาและคุณวิชิรินทร์ คงพิบูลย์ เป็นผู้ประเมินผลทางด้านเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การตรวจสอบชุดวิดีโอทัศน์

การประเมินคุณภาพ

การตรวจสอบอุปกรณ์โดยวิธีการประเมินคุณภาพของชุดอุปกรณ์
ซึ่งใช้แบบประเมินสี่มิติขั้นตอนดังนี้

จัดทำแบบประเมินคุณภาพวิดีโอประกอบการสอนโดยจัดทำการประเมิน
คุณภาพ 2 ด้านคือ

1. ด้านเนื้อหา

- 1.1 เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์
- 1.2 ระยะเวลาในการนำเสนอ
- 1.3 ความยาวของเนื้อหา
- 1.4 ความถูกต้องของเนื้อหา

2. ด้านเทคนิค

- 2.1 รูปแบบของรายการ
- 2.2 การนำเข้าสู่เรื่องราว
- 2.3 การลำดับเนื้อหา
- 2.4 คำบรรยายสัมพันธ์กับภาพ
- 2.5 ความคมชัดของภาพ
- 2.6 ขนาดของภาพ
- 2.7 คุณภาพของสี
- 2.8 คุณภาพของแสง
- 2.9 คุณภาพของภาพ
- 2.10 ระยะเวลาในการนำเสนอ

ประเมินโดยผู้มีความรู้ด้านการทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากศูนย์วิจัยการผสม
เทียมปทุมธานี 1 ท่าน จากสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์มหาสารคาม 1 ท่าน และผู้มีความรู้
เกี่ยวกับสื่อการสอนจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 1
ท่าน รวม 3 ท่านคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี คุณวัชรินทร์ คงพิบูรณ์ ผู้
เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา สัตว์แพทยวันชัย เมืองสมุทรบูรณ์กุล และสัตวแพทย์โทศล มาจันทร์
ทั้ง 3 ท่าน เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านเทคโนโลยีและเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

ดี หมายถึง มีความเหมาะสมด้านต่าง ๆ

ปานกลาง หมายถึง ยังไม่สมบูรณ์แต่สามารถใช้เป็นสื่อการสอนได้

แก้ไข หมายถึง ต้องทำการแก้ไขใหม่ เพราะไม่สามารถที่จะสื่อ
การสอนได้

หมายเหตุ ถ้าผู้ประเมินให้แก้ไข จะต้องทำการแก้ไขใหม่

ตารางที่ 1. แสดงผลสรุปการประเมินคุณภาพ

ด้านเนื้อหา		ด้านเทคโนโลยี		หมายเหตุ
รายการ	ผลการประเมิน	รายการ	ผลการประเมิน	
1. เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	ดี	1. รูปแบบของรายการ	ปานกลาง	
2. ระยะเวลาในการนำเสนอ	ปานกลาง	2. การนำเข้าสู่เรื่องราว	ดี	
3. ความยาวของเนื้อหา	ปานกลาง	3. การลำดับเนื้อหา	ดี	
4. ความถูกต้องของเนื้อหา	ปานกลาง	4. ระยะเวลาในการนำเสนอ	ปานกลาง	
		5. คำบรรยาย	ปานกลาง	
		6. ภาพคมชัด	ดี	
		7. ขนาดของภาพ	ดี	
		8. คุณภาพของสี	ปานกลาง	
		คุณภาพของ แสง	”	
		คุณภาพของ ภาพ	”	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินวิทยานิพนธ์

รายการประเมิน	7	แก้ไข	หมายเหตุ
1. รูปแบบของรายการ 2. การนำเข้าสู่เรื่องราว 3. การลำดับเนื้อหา 4. ระยะเวลาการนำเสนอ 5. คำบรรยาย 6. ความคมชัด 7. ขนาดของภาพ 8. คุณภาพของเสียง 9. คุณภาพของภาพนิ่ง 10. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว			

หมายเหตุ

ตีพิมพ์ในวารสารของวิทยาลัยสตรีได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งวิทยานิพนธ์
แก้ไข และตีพิมพ์ของวิทยาลัยสตรีมีข้อบกพร่องบางประการ ซึ่ง
การประเมิน

แบบฟอร์มที่ ๑

รายการ	วันที่	ผู้	สถานที่
1. เนื้อหา			
2. ระยะ			
3. ความ			
4. การ			

หมายเหตุ

1. ผู้กรอกข้อมูลต้องกรอกข้อมูลให้ครบถ้วนและถูกต้อง
 2. หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายบริหาร
 3. การประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุป

วัตถุประสงค์ประกอบการสอนเรื่อง การทำน้ำเชื่อมแช่แข็งจากโค มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการสอนวิชาการตัดเลือกและผสมพันธุ์โคนม (สภษ 622) ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อประเมินคุณภาพของวัตถุประสงค์ การทำน้ำเชื่อมแช่แข็งจากโค

วิธีการสร้างวัตถุประสงค์ทำได้โดยการศึกษาหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำน้ำเชื่อมแช่แข็ง เรียบเรียงเนื้อหา จัดทำสคริปต์ กำหนดภาพกำหนดหน้ากล้องในการจัดทำ ถ่ายทำและตัดต่อวีดิทัศน์พร้อมกับอัดเสียง ตรวจสอบความชัดเจน ความถูกต้องของวีดิทัศน์ ประเมินคุณภาพและแก้ไขความกำเริบ และจัดพิมพ์เอกสารเพื่อทำรูปเล่มหลังจากการตัดต่อภาพและอัดเสียงเสร็จ นำไปให้อาจารย์ฝ่ายโสตทัศนศึกษาและอาจารย์ฝ่ายเนื้อหาคณะกรรมการชุดตรวจสอบแล้ว ต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการนำเข้าสู่เรื่องราวและคำบรรยายสัมพันธ์กับภาพ ในส่วนอื่น ๆ จัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงดี ไม่ต้องแก้ไขเมื่อทำการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้อนุมัติประเมินแล้ว ได้วีดิโอประกอบการสอนเรื่องการทำน้ำเชื่อมแช่แข็งจากโค 1 ม้วนและเอกสารคำบรรยาย 1 เล่ม ใช้เวลาในการนำเสนอ 18 นาที

ระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่เกิดขบ มฤศจิกายน 37 ถึง ตุลาคม 2537

4.2 ปัญหาและอุปสรรค

1. ปัญหาด้านเวลาในการถ่ายทำวีดิทัศน์นั้น จะต้องใช้เวลาในการถ่ายทำ และลดทอนสื่อ เพราะจะต้องใช้บุคลากร
2. ปัญหาด้านการมีวีดิทัศน์หลายชุด ประกอบการนำเสนอในเวลา
3. ปัญหาด้านสื่อคือสื่อวีดิทัศน์ของชุดสื่อดังกล่าวยังมีไม่เพียงพอ จำเป็นที่จะต้องจัดหาสื่อวีดิทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3. ข้อเสนอนณะ

4.3.1 ข้อเสนอนณะการจัดทำวีดิทัศน์

1. ผู้ที่จะทำปัญหาพิเศษเกี่ยวกับสื่อวีดิทัศน์ ควรจะมีประสบการณ์ในด้าน การถ่ายวีดิทัศน์มาบ้างพอสมควร

2. ควรใช้เวลาให้มาก

3. ผู้ที่จะทำควรมีความรู้ทางด้านวีดิทัศน์

4.3.2 การนำไปใช้

วีดิทัศน์ชุดนี้เข้าไปใช้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยจะ เปิดให้ดูก่อนการเรียนการสอน

4.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ทำวีดิทัศน์

1. ในการจัดทำจะต้องเตรียมสถานที่ให้พร้อม หรือถ้าต้องไปถ่ายนอกสถานที่จะต้องติดต่อไปก่อนที่จะไปทำการถ่ายทำ ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการถ่ายทำและจะทำให้ การถ่ายทำได้ภาพที่สมบูรณ์

2. จะต้องเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำให้พร้อม

เอกสารอ้างอิง

กิตานันท์ นนีกอง. ดร. เกศนิล นิลยี่ดา-ศึกษาศาสตร์ นศพอ. กรุงเทพฯ: วัฒนาธรรม, 2556

นิพนธ์ ฟูปลีสี. โศกนาฏกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: เศรษฐกิจการพิมพ์, 2520

วรรณภา เวียงทะวงศ์. ลักษณะพื้นฐานของการเขียนโอกาส. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อเนกนิตยสาร, 2528

วสันต์ วัฒนศิริ. การเขียนโอกาสเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.บม. ตั้งเขาสักการะพิมพ์, 2551

วารินทร์ วัฒนพรหม. สื่อการสอนเทคโนโลยีทางการศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, 2551

สุนัย สอน. การเขียนโอกาสสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: สหพิมพ์, 2528

สุรัชย์ นิลนิต. การเขียนโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สหพิมพ์, 2528

อนันต์ชัย. การเขียนโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สหพิมพ์, 2528

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิธีศักดิ์ ....

สุจินต์ ....

สุจินต์ ....

สมพร ....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง แบบประเมินคุณภาพวัดทัศน

วัดทัศนประกอบการสอนเรื่อง การทำน้ำเชื้อแช่แข็งจากโค

เวลา 18 นาที

คำชี้แจง วัดทัศนประกอบการสอนชุดนี้จะทำการประเมินคุณภาพ 2 ด้าน คือ

- ด้านผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา

- ด้านผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค

ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ลงในช่องของแบบประเมินหลัง

จากผู้ประเมินได้พิจารณาเนื้อหาต่าง ๆ ของวัดทัศนแล้ว

ผู้ประเมิน.....

แบบประเมินด้านเทคนิค

รายการประเมิน	ดี	แก้ไข	หมายเหตุ
1. รูปแบบของรายการ 2. การนำเข้าสู่เรื่องราว 3. การลำดับเนื้อหา 4. ระยะเวลาการนำเสนอ 5. คำบรรยาย 6. ความคมชัด 7. ขนาดของภาพ 8. คุณภาพของ สี 9. คุณภาพของ แสง 10. คุณภาพของ ภาพ			

หมายเหตุ

ดี หมายถึง คุณภาพของวีดิทัศน์นั้นใช้ได้ในด้านต่าง ๆ ที่ทำการประเมิน
 แก้ไข หมายถึง คุณภาพของวีดิทัศน์นั้นต้องทำการแก้ไขในด้านต่าง ๆ ที่ทำการประเมิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	ดี	แก้ไข	หมายเหตุ
1. เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ 2. ระยะเวลาในการนำเสนอ 3. ความยาวของเนื้อหา 4. ความถูกต้องของเนื้อหา			

หมายเหตุ

ดี หมายถึง คุณภาพของวัสดุที่สนับสนุนใช้ได้ในด้านต่าง ๆ ที่ทำการประเมิน
 แก้ไข หมายถึง คุณภาพของวัสดุที่สนับสนุนต้องทำการแก้ไขในด้านต่าง ๆ ที่ทำการประเมิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกร... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก... ไปถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้